

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

13723 *Llei 26/2013, de 27 de desembre, de caixes d'estalvis i fundacions bancàries.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono:

PREÀMBUL

I

Des del mateix moment de la seva aparició, durant la dècada dels anys trenta del segle XIX, les caixes d'estalvis es van configurar com a entitats de beneficència, orientades al foment i la protecció de l'estalvi i a la generalització de l'accés al crèdit de les classes socials més desfavorides. Aspectes que encara avui provoquen una profunda preocupació, com la protecció dels interessos dels petits estalviadors o l'exclusió financera, és a dir, l'existència de ciutadans que no puguin accedir, per diferents circumstàncies, als serveis financers convencionals, van ser abordats per unes institucions que, més enllà de la seva integració en un panorama financer fortament competitiu, van assumir de manera pròpia preocupacions de caràcter social. Aquesta mateixa vocació social va conduir a una preferència natural per l'activitat financera més bàsica, de menys risc i sofisticació i més propera a l'interès del ciutadà. Així mateix, juntament amb aquesta opció preferencial per un model de negoci senzill i la seva vocació social, l'actuació històrica de les caixes sempre va tenir lloc des d'una perspectiva marcadament local, amb un profund arrelament a la província o municipis on es van constituir i amb una gran sensibilitat a les necessitats i peculiaritats pròpies del territori en què actuen. És en aquests factors primigenis de caràcter social, simplicitat del negoci i afecció territorial, on va radicar històricament gran part de la seva acceptació general i el seu èxit com a institucions bancàries singulars.

Ja a partir de la primera norma que va regular les caixes d'estalvis, la Reial ordre de 3 d'abril de 1835, la seva evolució està marcada per una contínua expansió, motivada per la progressiva liberalització del seu règim jurídic i la seva assimilació al de la resta de les entitats de crèdit, fonamentalment els bancs. D'aquesta manera, encara que ja durant la primera meitat del segle XX les caixes d'estalvis van incrementar el tipus d'operacions creditícies que duen a terme, va ser durant la segona meitat del segle passat quan van estendre de manera definitiva la seva mida i influència i es van instaurar finalment com a entitats de crèdit en tota regla. Aquesta evolució va permetre a les caixes d'estalvis dur a terme operacions cada cop més complexes i ampliar substancialment el seu àmbit d'actuació territorial.

Va ser específicament el Reial decret 2290/1977, de 27 d'agost, per a la regulació dels òrgans de govern i de les funcions de les caixes d'estalvis, la norma que va permetre a les caixes d'estalvis fer les mateixes operacions que les autoritzades a la banca privada. Així mateix, l'aprovació de la Constitució espanyola de 1978 i la conseqüent descentralització de l'organització territorial de l'Estat va suposar una altra fita essencial en la configuració de les caixes, atès que les comunitats autònomes van passar a adquirir un paper clau tant en la regulació com en la gestió d'aquestes entitats. El model definitiu de caixes va cristal·litzar finalment a la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les

normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis, que va perseguir el triple objectiu de democratitzar els òrgans de govern de les caixes d'estalvis, professionalitzar-los i ajustar el règim normatiu d'aquestes entitats a la nova organització territorial de l'Estat. Aquesta Llei, juntament amb la normativa que han dictat les comunitats autònomes per desplegar-la, ha dibuixat el règim jurídic aplicable a les caixes d'estalvis fins als nostres dies, en el qual s'ha accentuat la seva dimensió financera ordinària, s'han vinculat els seus fins socials a l'anomenada obra beneficosocial i s'ha reconduït el seu arrelament territorial des de la mera concentració de la seva activitat en un territori cap a una implicació més activa de les comunitats autònomes, tant en el disseny del seu marc jurídic com en la influència en els seus òrgans de govern.

Després del desplegament total del model per tota la geografia espanyola durant els últims anys, les conseqüències de la crisi econòmica sobre el conjunt del sector financer espanyol han afectat amb tanta intensitat les caixes d'estalvis que han fet necessari replantejar de manera exhaustiva i integral el seu règim jurídic. No és exagerat qualificar d'històrica i sense precedents la rapidesa i la profunditat amb la qual s'han succeït els canvis reguladors i operatius en el sector. De fet, gairebé la totalitat de les caixes d'estalvis espanyoles han participat o estan participant en algun procés d'integració; s'ha creat la nova figura de les caixes d'estalvis d'exercici indirecte, que duen a terme la seva activitat financera a través d'entitats bancàries i, d'aquesta manera, diverses entitats han començat a cotitzar en mercats oficials; i, fins i tot, s'han previst normativament les fundacions de caràcter especial amb l'objectiu de permetre la separació completa de l'activitat bancària i l'obra social de les caixes d'estalvis. En efecte, tot aquest procés ha estat acompanyat d'una profusa legislació que ha donat respostes inevitablement ràpides als esdeveniments que s'anaven produint amb una celeritat extraordinària. Aquesta legislació, entre la qual convé subratllar expressament el Reial decret llei 11/2010, de 9 de juliol, d'òrgans de govern i altres aspectes del règim jurídic de les caixes d'estalvis, sorgeix davant la necessitat de reaccionar enfront del deteriorament de la situació financera tant en l'àmbit nacional com internacional i ha cercat promoure, facilitar i, en darrera instància, canalitzar el procés de reestructuració de les caixes. El resultat d'això és l'existència d'un conjunt de normes que, d'una manera dispersa, conté regulació que afecta les caixes d'estalvis.

Però, sobretot, convé destacar que durant els últims anys ha estat necessària una profunda intervenció dels poders públics per emprendre el sanejament i la reestructuració de bona part de les caixes d'estalvis, la situació financera de les quals ha arribat a comprometre molt greument el conjunt de l'estabilitat financera a Espanya. Les dificultats per garantir la viabilitat de certes caixes d'estalvis i les seves debilitats estructurals per reforçar autònomament la seva solvència han exigut un esforç extraordinari de la societat espanyola que ha inclòs la sol·licitud d'assistència financera externa als socis de l'Eurogrup i la nacionalització de les caixes d'estalvis que tenien més dificultats de solvència. Fet aquest esforç, ara és procedent aprovar una llei que reculli, amb vocació d'estabilitat i en un únic text, el règim jurídic futur de les caixes d'estalvis. Un nou règim que conjugui els valors clàssics de les caixes d'estalvis ja referits, caràcter social i arrelament territorial, amb les lliçons que els històrics esdeveniments recents han posat de manifest.

II

Aquesta Llei es dicta de conformitat amb el que preveuen les regles 6a, 11a i 13a de l'article 149.1 de la Constitució espanyola, que atribueixen a l'Estat les competències sobre legislació mercantil, bases de l'ordenació del crèdit, banca i assegurances, i bases de coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, respectivament.

En relació amb la regulació de les caixes d'estalvis, la distribució competencial entre l'Estat i les comunitats autònomes ha quedat ben definida en les últimes dècades gràcies a la jurisprudència del Tribunal Constitucional, que ha tingut l'oportunitat de pronunciar-se en diferents ocasions per diferenciar els aspectes relatius a la regulació de les caixes que tenen caràcter bàsic i, per tant, són de competència estatal, dels que, atès que

constitueixen legislació de desplegament, entren dins de l'àmbit competencial de les comunitats autònomes.

Aquesta Llei té en compte, com no podria ser d'altra manera, aquesta jurisprudència i centra la seva regulació en les qüestions definides com a bàsiques per a la regulació del sector creditici espanyol, com poden ser la fixació de l'estructura, l'organització interna i les funcions de les caixes, o la determinació d'alguns aspectes fonamentals de la seva activitat. De la mateixa manera, s'han inclòs en aquesta Llei les qüestions que afecten la solvència i la supervisió de les caixes d'estalvis, ja que exigeixen un tractament normatiu uniforme en tot el territori nacional. És necessari tenir present, en tot cas, que la legislació que s'aprova, encara que variï el contingut, segueix un esquema formal similar al de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, sobre la constitucionalitat de la qual ja es va pronunciar el Tribunal Constitucional.

Hi ha, tanmateix, alguns aspectes innovadors en aquesta regulació de les caixes, que requereixen alguna precisió en relació amb la seva justificació. D'una banda, s'ha previst una restricció a la mida de les caixes, que està motivada per la necessitat que en cap cas puguin assolir una dimensió que les faci sistèmiques. Es tracta, per tant, d'una mesura que cerca garantir l'estabilitat del sistema financer. L'estructura jurídica de les caixes no permet fer front a situacions de crisi amb l'agilitat necessària a causa de les dificultats que tenen per atreure capitals. Per això, és necessari evitar que les caixes tinguin una mida excessiva i puguin posar en perill el sistema financer. D'altra banda, encara que relacionat amb això, s'ha cercat que les caixes d'estalvis operin fonamentalment en l'àmbit territorial d'una comunitat autònoma o en províncies limítrofs entre si, incloent-hi lògicament en aquest cas les comunitats autònomes uniprovincials, perquè la funció social de l'entitat estigui vinculada a una àrea geogràfica amb unes característiques, peculiaritats i necessitats comunes. S'estreny així la vinculació entre el lloc d'origen de la caixa i el territori que és beneficiari de la funció social, la qual cosa permet l'arrelament tradicional que han tingut les caixes en el seu lloc d'actuació. Naturalment, aquesta regulació afecta els elements essencials de funcionament de les caixes i, per tant, ha de tenir caràcter bàsic.

Pel que fa a les fundacions bancàries, estem davant d'una figura innovadora per a l'ordenament jurídic espanyol. És convenient, doncs, explicar les raons que justifiquen la seva regulació amb caràcter bàsic per part de l'Estat.

D'acord amb aquesta Llei les fundacions la participació en una entitat de crèdit de les quals sobrepassi un determinat percentatge són considerades fundacions bancàries. La necessitat d'establir un règim jurídic sistemàtic des d'una perspectiva financera per a aquest tipus d'entitats obeeix al fet que la fundació bancària és, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, un actor principal present en bona part de les entitats de crèdit del nostre país, algunes sistèmiques; per tant, s'incrementa la possibilitat que un funcionament inadequat d'aquestes entitats tingui conseqüències per a l'estabilitat del sistema financer.

En la mesura en què disposen de participacions significatives, i fins i tot de control, en entitats financeres, el legislador no pot ignorar el règim jurídic d'aquest tipus de fundacions. Al contrari, és necessari que les fundacions bancàries siguin objecte d'una regulació similar a la que l'Estat ha dictat en relació amb la resta de les entitats de crèdit. Només d'aquesta manera es garanteix una ordenació adequada del crèdit al nostre país.

En tot cas, la necessitat de respectar la distribució competencial aplicable a aquesta matèria, que afecta tant les fundacions com l'ordenació del crèdit i la banca, fa que la Llei simplement reguli els aspectes fonamentals de l'organització i el funcionament de les fundacions bancàries, com són els relatius al règim de professionalitat i incompatibilitat dels membres que integren els òrgans de govern, les relacions amb les entitats de crèdit participades, que donen lloc a l'aprovació d'un pla de gestió i d'un pla financer, així com les qüestions de supervisió i de transparència. Aquesta intervenció estatal en les fundacions bancàries es fa de manera gradual en funció del nivell de control que la fundació bancària pot tenir a l'entitat de crèdit participada, atès que com més gran sigui la seva participació en aquesta entitat de crèdit, més grans són la seva incidència i afecció a l'estabilitat financera.

III

La Llei s'estructura en dos títols, el primer dels quals aborda la regulació pròpia de les caixes d'estalvis, mentre que el segon estableix la regulació relativa a les fundacions bancàries. Atesa l'estreta vinculació entre les dues entitats, s'ha considerat oportú que la seva regulació jurídica estigui continguda en un únic text normatiu.

En relació amb el règim jurídic de les caixes d'estalvis, l'estructura del títol I d'aquesta norma parteix en bona mesura de la que conté la Llei 31/1985, de 2 d'agost, si bé s'introdueixen novetats importants.

En primer lloc, s'ha proposat una tornada al model tradicional de caixes en realitzar-se una vinculació explícita de la seva activitat financera amb les necessitats dels clients detallistes i de les petites i mitjanes empreses, de manera que aquest tipus d'entitats financeres focalitzin les seves funcions en les capes de la societat que tenen un accés més difícil a un altre tipus d'entitats o serveis financers. En línia amb això, aquesta Llei introdueix l'exigència que les caixes d'estalvis duguin a terme les seves actuacions en l'àmbit local i tinguin un mida reduïda. El marc fonamental d'actuació de les caixes d'estalvis ha de ser fonamentalment el de la comunitat autònoma on s'implantin, sense que puguin exercir funcions en l'àmbit nacional; i s'impedeix de manera expressa que les caixes tinguin una mida prou gran com perquè adquireixin caràcter sistèmic. Les caixes que creixin per damunt dels límits permesos perden la seva llicència bancària, han de transmetre la seva activitat financera a una entitat de crèdit i s'han de transformar en fundacions bancàries. En aquest sentit, la norma dona continuïtat i completa l'esquema d'exercici indirecte de l'activitat financera per part de les caixes d'estalvis que va preveure el Reial decret llei 11/2010, de 9 de juliol, d'òrgans de govern i altres aspectes del règim jurídic de les caixes d'estalvis.

D'altra banda, la Llei també fa un exercici important de professionalització dels òrgans de govern de les caixes d'estalvis, aspecte la necessitat del qual ha estat posada de rellevància tant en l'àmbit internacional com nacional. En particular, a partir d'ara és necessari que tots els membres del consell d'administració de la caixa, i no només la majoria, com s'exigia abans, tinguin coneixements i experiència específics per a l'exercici de les seves funcions. Es produeix, en conseqüència, una translació a les caixes d'estalvis del règim de professionalitat aplicable a les entitats bancàries. Aquest mateix objectiu d'increment de la professionalització en la gestió de les caixes ha portat igualment a introduir importants modificacions en la composició de l'assemblea general. Així, es redueix el percentatge de participació de les administracions públiques d'un 40 a un 25 per cent, es reforça el paper dels impositors mitjançant la previsió d'un nou mecanisme per a la designació dels seus representants a l'assemblea general i s'incrementa la seva presència en aquesta fins al interval del 50 i 60 per cent. Aquest conjunt de mesures pretén que precisament les persones que tenen dipositats els seus estalvis en les caixes puguin veure millor representats els seus interessos en els òrgans de govern. Atès l'increment substancial del nombre i la rellevància dels impositors en el govern de les caixes es fa necessari garantir una regla uniforme en tot l'Estat que determini la seva elecció com a consellers generals.

Un altre aspecte de singular rellevància que s'aborda amb aquesta Llei és el relatiu a la fixació dels requisits d'independència i les normes sobre incompatibilitat en l'exercici de les funcions de govern de les caixes. Especialment innovadora és, sobre això, la necessitat que en els òrgans de govern i els comitès de les caixes d'estalvis hi hagi un percentatge de consellers independents. La figura del conseller independent és essencial en matèria de govern corporatiu, ja que pren les seves decisions en els òrgans de govern d'acord amb criteris d'objectivitat i neutralitat.

El títol II de la Llei aborda la regulació bàsica sobre les fundacions bancàries, inspirant-se en la figura de les fundacions de caràcter especial que recull el Reial decret llei 11/2010, de 9 de juliol.

La regulació comença definint les fundacions bancàries com les fundacions que tenen un percentatge mínim del 10 per cent de participació en un banc, la qual cosa afecta, en consideració a un respecte inexcusable als principis d'igualtat i no-discriminació, també

les fundacions ordinàries que tenen o adquireixen aquest percentatge de participació en un banc.

Es regula igualment el règim de transformació en una fundació bancària, tant de les caixes d'estalvis com de les fundacions ordinàries. Respecte a les caixes d'estalvis, la seva transformació es produeix en dos supòsits diferents: quan una caixa d'estalvis creixi per damunt dels límits permesos per la Llei, atès que és necessari que les caixes no incrementin el seu volum a nivells que les facin sistèmiques; i en el supòsit de caixes que a l'entrada en vigor de la Llei estiguin exercint la seva activitat financera a través d'un banc. Atès que la caixa ja no exerceix cap activitat financera i centra les seves funcions en l'acció social, no té justificació, i suposa en certa mesura una anomalia, que mantingui la llicència bancària. Respecte a les fundacions ordinàries, la transformació en fundació bancària es produeix en cas que adquireixin el percentatge esmentat del 10 per cent de participació en un banc.

La Llei introdueix, a més, normes en relació amb els òrgans de govern de les fundacions bancàries, el règim de participació de la fundació bancària en l'entitat de crèdit, així com obligacions en matèria de govern corporatiu i transparència. Es tracta, en tot cas, que les fundacions bancàries, en qualitat d'actors significatius del sistema creditici espanyol, actuïn amb els nivells de professionalitat, independència, transparència i eficiència màxims, sense que en cap cas es pugui posar en perill la solvència de les entitats en què participen. No obstant això, és necessari destacar que l'aplicació d'aquestes normes a les fundacions bancàries es fa d'acord amb un esquema esglaonat, i d'aquesta manera escrupolosament respectuós amb el repartiment constitucional de competències, de manera que certes obligacions previstes en aquesta Llei només són aplicables a les fundacions bancàries que tinguin una participació qualificada o de control en una entitat de crèdit.

Amb caràcter general, a totes les fundacions bancàries els és aplicable la normativa sobre govern corporatiu, però només a les fundacions que tinguin una participació igual o superior al 30 per cent en una entitat de crèdit o de control en aquesta se li imposa l'obligació d'elaborar un protocol de gestió en què s'exposin els elements essencials que defineixen les relacions entre les dues entitats, així com un pla financer en què es defineixi com podrà fer front la fundació bancària a possibles necessitats de finançament que en una situació de dificultat pugui requerir una entitat de crèdit.

El grau d'intervenció més gran de la normativa estatal, finalment, recau sobre les fundacions bancàries que tinguin posicions de control sobre una entitat de crèdit o tinguin una participació superior al 50 per cent. Aquestes entitats han d'elaborar un pla de diversificació de les seves inversions per minimitzar riscos i constituir un fons de reserva per garantir el finançament de l'entitat de crèdit participada en situacions de dificultats, no poden exercir els drets polítics quan participin en increments de capital en determinades condicions i la distribució de dividendes ha de ser aprovada per un quòrum i una majoria reforçats de l'assemblea general. Amb aquest conjunt de mesures es promou que les fundacions bancàries redueixin gradualment la seva participació en les entitats de crèdit, a fi que el procés de reestructuració del sistema financer espanyol conclouï en un període de temps raonable.

Finalment, la Llei inclou una sèrie de disposicions entre les quals destaquen l'establiment d'un règim especial en cas d'ampliació de capital en entitats bancàries participades per fundacions bancàries, així com per a la distribució de dividendes. Pel que fa, en particular, a les ampliacions de la participació de les fundacions bancàries amb control d'una entitat de crèdit, la disposició addicional vuitena impedeix l'exercici dels drets polítics de les accions subscrietes en les ampliacions de capital de l'entitat de crèdit. No obstant això, es garanteix al mateix temps que les fundacions que adquireixin accions en una ampliació puguin exercir els drets polítics necessaris per no diluir-se més enllà de l'indispensable perquè la seva participació quedi per sota del 50 per cent o de la posició de control de l'entitat.

La disposició transitòria primera preveu, per la seva part, la transformació de les caixes d'estalvis d'exercici indirecte en fundacions bancàries en el termini d'un any des de

l'entrada en vigor de la Llei i la disposició transitòria segona preveu el règim transitori per a la incompatibilitat que preveu el paràgraf segon de l'article 40.3.

Les disposicions finals especifiquen quins articles tenen caràcter bàsic, duen a terme les habilitacions normatives necessàries per desplegar la Llei, i es modifica la normativa tributària, amb l'objectiu d'estendre el tractament fiscal de les caixes d'estalvis a les futures fundacions bancàries.

ÍNDEX

- Article 1. Objecte.
- Títol I. De les caixes d'estalvis.
- Capítol I. Disposicions generals.
- Article 2. Definició, finalitat i normativa aplicable.
- Capítol II. Òrgans de govern.
- Article 3. Òrgans de govern.
- Secció 1.ª L'assemblea general.
- Article 4. Grups de representació a l'assemblea general.
- Article 5. Consellers generals elegits en representació dels impositors.
- Article 6. Representació de les entitats locals.
- Article 7. Representació de les persones o entitats fundadores.
- Article 8. Representació dels empleats.
- Article 9. Requisits dels consellers generals.
- Article 10. Incompatibilitat dels consellers generals.
- Article 11. Mandat i renovació dels consellers generals.
- Article 12. Irrevocabilitat del nomenament dels consellers generals i limitacions a la contractació.
- Article 13. Funcions de l'assemblea general.
- Article 14. Organització i funcionament de l'assemblea general.
- Secció 2.ª El consell d'administració.
- Article 15. El consell d'administració.
- Article 16. Elecció del consell d'administració.
- Article 17. Vocals del consell d'administració.
- Article 18. Causes d'incompatibilitat.
- Article 19. Mandat dels vocals del consell d'administració.
- Article 20. Funcions del consell d'administració.
- Article 21. Organització i funcionament del consell d'administració.
- Article 22. Dedicació exclusiva.
- Secció 3.ª La comissió de control.
- Article 23. La comissió de control.
- Article 24. Vocals de la comissió de control.
- Article 25. Requisits dels membres de la comissió de control.
- Article 26. Funcions de la comissió de control.
- Secció 4.ª Retribucions.
- Article 27. Retribucions.
- Capítol III. Disposicions comunes.
- Secció 1.ª Comissions del consell d'administració.
- Article 28. Comissió d'inversions.
- Article 29. Comissió de retribucions i nomenaments.
- Article 30. Comissió d'obra social.

Secció 2.ª Govern corporatiu.

Article 31. Informe de govern corporatiu i informe anual sobre remuneracions.

Títol II. De les fundacions bancàries.

Capítol I. Disposicions generals.

Article 32. Fundació bancària.

Article 33. Règim jurídic.

Capítol II. Transformació en fundacions bancàries.

Article 34. Obligació de transformació de les caixes d'estalvis.

Article 35. Procediment de transformació de les caixes d'estalvis.

Article 36. Procediment de transformació de les fundacions ordinàries.

Capítol III. Govern de la fundació bancària.

Article 37. Òrgans de govern.

Article 38. Patronat.

Article 39. Composició del patronat.

Article 40. Requisits dels patrons.

Article 41. Presidència del patronat.

Article 42. Director general i secretari del patronat.

Capítol IV. Participació en entitats de crèdit.

Article 43. Protocol de gestió de la participació financera.

Article 44. Pla financer.

Capítol V. Règim de control.

Article 45. Protectorat.

Article 46. Funcions del Banc d'Espanya.

Article 47. Règim sancionador.

Capítol VI. Obligacions de govern corporatiu.

Article 48. Informe anual de govern corporatiu.

Capítol VII. Règim fiscal de les fundacions bancàries.

Article 49. Règim fiscal.

Disposició addicional primera. Fundacions de caràcter especial i fundacions ordinàries.

Disposició addicional segona. Adaptació de les caixes d'estalvis.

Disposició addicional tercera. Aplicació dels recursos al compliment dels fins de les fundacions bancàries.

Disposició addicional quarta. Continuitat dels òrgans de govern.

Disposició addicional cinquena. Monts de pietat.

Disposició addicional sisena. Denominació de fundacions ordinàries.

Disposició addicional setena. Fusions de caixes d'estalvis i trasllat de domicili social.

Disposició addicional vuitena. Ampliacions de la participació de les fundacions bancàries en una entitat de crèdit.

Disposició addicional novena. Processos d'actuació primerenca, reestructuració i resolució.

Disposició addicional desena. Dividends en les entitats de crèdit controlades per una fundació bancària.

- Disposició addicional onzena. Confederació Espanyola de Caixes d'Estalvis.
Disposició addicional dotzena. Federacions de caixes d'estalvis.
Disposició addicional tretzena. Amortització de quotes participatives.
Disposició addicional catorzena. Emissions vives de caixes d'estalvis.
Disposició addicional quinzena. Denominació de les entitats de crèdit que hagin rebut la seva activitat financera de caixes d'estalvis.
Disposició addicional setzena. Règims forals.
Disposició transitòria primera. Caixes d'estalvis d'exercici indirecte.
Disposició transitòria segona. Compatibilitat temporal de consellers.
Disposició derogatòria.
Disposició final primera. Modificació del Reial decret legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre, pel qual s'aproven les tarifes i la instrucció de l'impost sobre activitats econòmiques.
Disposició final segona. Modificació de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.
Disposició final tercera. Modificació del Text refós de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1993, de 24 de setembre.
Disposició final quarta. Modificació de la Llei 50/2002, de 26 de desembre, de fundacions.
Disposició final cinquena. Modificació del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.
Disposició final sisena. Modificació de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.
Disposició final setena. Modificació de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.
Disposició final vuitena. Modificació del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals.
Disposició final novena. Modificació de la Llei 9/2012, de 14 de novembre, de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit.
Disposició final desena. Títols competencials.
Disposició final onzena. Adaptació de la legislació de les comunitats autònomes en matèria de caixes d'estalvis.
Disposició final dotzena. Habilitació normativa.
Disposició final tretzena. Entrada en vigor.

Article 1. *Objecte.*

Aquesta Llei té per objecte l'establiment del règim jurídic de caràcter bàsic de les caixes d'estalvis i de les fundacions bancàries.

TÍTOL I

De les caixes d'estalvis

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 2. *Definició, finalitat i normativa aplicable.*

1. Les caixes d'estalvis són entitats de crèdit de caràcter fundacional i finalitat social l'activitat financera de les quals s'orienta principalment a la captació de fons reemborsables i a la prestació de serveis bancaris i d'inversió per a clients detallistes i petites i mitjanes empreses.

El seu àmbit d'actuació no excedeix el territori d'una comunitat autònoma. No obstant això, es pot sobrepassar aquest límit sempre que s'actui sobre un màxim total de deu províncies limítrofs entre si.

2. L'obra social de les caixes d'estalvis pot tenir com a destinataris els impositors, els empleats de la mateixa caixa i col·lectius necessitats, així com dedicar-se a fins d'interès públic del seu territori d'implantació.

3. Sense perjudici de la normativa de les comunitats autònomes on les caixes d'estalvis tinguin el domicili social, aquestes es regeixen, amb caràcter bàsic, pel que preveu aquesta Llei i, supletòriament, en la mesura que sigui aplicable, pel que disposa el Text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, i altres normes de l'ordenament jurídic privat.

CAPÍTOL II

Òrgans de govern

Article 3. *Òrgans de govern.*

1. L'administració, la gestió, la representació i el control de les caixes d'estalvis correspon als següents òrgans de govern:

- a) Assemblea general.
- b) Consell d'administració.
- c) Comissió de control.

Adicionalment, en el si del consell d'administració, s'han de constituir les comissions d'inversions, de retribucions i nomenaments i d'obra social.

2. Els components dels òrgans de govern han d'exercir les seves funcions en benefici exclusiu dels interessos de la caixa i del compliment de les finalitats que preveu l'article 2.2 d'aquesta Llei. En particular, els vocals del consell d'administració i els directors generals o assimilats, així com els responsables de les funcions de control intern i els qui ocupin altres llocs clau per al desenvolupament diari de l'activitat de l'entitat, han de reunir els requisits d'honorabilitat, experiència i bon govern exigits per la legislació aplicable a aquests efectes als membres de l'òrgan d'administració i càrrecs equivalents dels bancs.

3. L'exercici del càrrec de membre dels òrgans de govern d'una caixa d'estalvis és incompatible amb el de qualsevol càrrec polític electe i amb qualsevol càrrec executiu en un partit polític, una associació empresarial o un sindicat.

4. L'exercici del càrrec de membre dels òrgans de govern d'una caixa d'estalvis és igualment incompatible amb el d'alt càrrec de l'Administració General de l'Estat, l'Administració de les comunitats autònomes i l'Administració local, així com de les entitats del sector públic, de dret públic o privat, vinculades o que en depenen. Aquesta incompatibilitat s'estén durant els dos anys següents a la data del cessament dels alts càrrecs.

Secció 1.ª L'assemblea general

Article 4. *Grups de representació a l'assemblea general.*

1. L'assemblea general, com a òrgan suprem de la caixa d'estalvis, ha de reflectir adequadament en la seva composició els interessos de les entitats fundadores, dels impositors i dels destinataris de l'obra social.

Els membres de l'assemblea general es denominen consellers generals.

2. El nombre de membres de l'assemblea general el fixen els estatuts de cada caixa d'estalvis d'acord amb un principi de proporcionalitat en funció de la seva dimensió econòmica entre un mínim de 30 i un màxim de 150.

3. La representació dels interessos que esmenta l'apartat 1 s'ha d'ajustar a la voluntat del fundador. En tot cas, s'han de respectar les limitacions següents:

a) El nombre de consellers generals designats pels impositors, segons el procediment que assenyala l'article 5, no pot ser inferior al 50 per cent ni superior al 60 per cent.

b) El nombre de consellers generals designats per les administracions públiques i entitats i corporacions de dret públic, si s'escau, no pot superar en el seu conjunt el 25 per cent.

c) El nombre de consellers generals designats pels treballadors, si s'escau, no ha d'excedir el 20 per cent.

d) El nombre de consellers generals designats per les entitats representatives d'interessos col·lectius no ha d'excedir, si s'escau, el 20 per cent.

4. Presideix l'assemblea general el president del consell d'administració, i actuen de vicepresident o vicepresidents, si s'escau, els qui ho siguin del consell, el secretari del qual també exerceix les funcions corresponents en tots dos òrgans.

En absència del president i vicepresidents, l'assemblea ha de nomenar un dels seus membres president en funcions, per dirigir la sessió de què es tracti.

Article 5. *Consellers generals elegits en representació dels impositors.*

1. Els consellers generals corresponents a aquest sector en la caixa es distribueixen per circumscripcions, que poden ser provincials, comarcals, municipals o districtes de grans capitals. La distribució del nombre de consellers per cada circumscripció es fa en proporció a la xifra de dipòsits captats per la caixa en cadascuna d'aquestes.

2. Dels consellers generals corresponents a cada circumscripció, almenys la meitat s'ha d'atribuir al torn de grans impositors. En aquest torn es designen els impositors que hagin mantingut els dipòsits mitjans més grans en la circumscripció durant els dos últims anys anteriors a la renovació.

3. La resta de consellers generals s'elegeixen pel sistema de compromissaris, els quals són designats d'entre els mateixos impositors de la circumscripció mitjançant sorteig davant notari públic. El nombre de compromissaris a designar ha d'estar en proporció amb el de consellers generals a elegir, sense que aquesta proporció pugui ser inferior a 10 a 1. Cada compromissari només pot figurar per una sola circumscripció.

4. La determinació de les circumscripcions i del nombre de compromissaris a elegir per cadascuna l'ha de revisar la comissió de control, dins dels sis mesos anteriors a l'inici del procés de la renovació.

5. Les comunitats autònomes i les caixes d'estalvis han d'adoptar les mesures necessàries perquè es garanteixi la independència dels consellers generals en representació del grup d'impositors respecte a altres grups.

Les caixes d'estalvis han de remetre al Banc d'Espanya un informe anual en el qual determinin les mesures adoptades per garantir la independència dels consellers generals d'aquest grup. Aquest informe l'ha d'elaborar la comissió de control i s'ha d'eleva a l'assemblea general, que l'ha de votar com a punt separat de l'ordre del dia.

6. Sense perjudici del que preveu l'article 11.2 d'aquesta Llei, la renovació dels consellers generals elegits en representació dels impositors s'ha de fer per meitats cada període de temps resultant de dividir el seu termini de mandat estatutari entre dos.

Article 6. *Representació de les entitats locals.*

Les entitats locals que siguin fundadores de caixes d'estalvis que operin totalment o parcialment en el mateix àmbit d'actuació que una altra caixa no poden nomenar representants en aquesta última.

Article 7. Representació de les persones o entitats fundadores.

Els consellers generals representants de les persones o entitats fundadores de les caixes, siguin institucions públiques o privades, són nomenats directament per la persona o entitat fundadora.

Article 8. Representació dels empleats.

1. Els consellers generals representants dels empleats els han d'elegir, si s'escau, mitjançant un sistema proporcional els seus representants legals. Els candidats han de tenir, com a mínim, una antiguitat de dos anys a la plantilla.

2. Els consellers generals representants dels empleats tenen les mateixes garanties que les que estableix per als representants legals dels treballadors l'article 68.c) del Text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març.

Article 9. Requisits dels consellers generals.

Els consellers generals han de reunir els requisits següents:

- a) Ser persona física, amb residència habitual a la regió o zona d'activitat de la caixa d'estalvis.
- b) Ser major d'edat i no estar incapacitat.
- c) Estar al corrent en el compliment de les obligacions que hagin contret amb la caixa d'estalvis per si mateixos o en representació d'altres persones o entitats.
- d) No estar sotmès a les incompatibilitats que regula l'article 10 d'aquesta Llei.

Adicionalment, en el cas de ser elegit en representació del grup dels impositors, els consellers han de tenir la condició d'impositor de la caixa d'estalvis a què es refereixi la designació amb una antiguitat superior a dos anys en el moment de l'elecció. Així mateix, han de tenir un saldo mitjà en comptes no inferior al que es determini en les normes que despleguin aquesta Llei.

Article 10. Incompatibilitat dels consellers generals.

No poden ocupar el càrrec de conseller general:

a) Els presidents, consellers, administradors, directors, gerents, assessors o assimilats d'una altra entitat de crèdit o de corporacions o entitats que propugnin, sostinguin o garanteixin institucions o establiments de crèdit o financers, o les persones al servei de l'Administració General de l'Estat o de les comunitats autònomes que duguin a terme funcions directament relacionades amb les activitats pròpies de les caixes d'estalvis. S'exceptua del que preveu aquesta lletra els qui ocupin càrrecs en altres entitats de crèdit en representació de la caixa o promoguts per aquesta.

b) Els qui estiguin lligats a la caixa d'estalvis o a una societat en el capital de la qual participi aquella per contractes d'obres, serveis, subministraments o qualsevol altre treball retribuït, a excepció dels qui estiguin vinculats a la caixa per relació laboral, durant el període en què es mantingui vigent la respectiva relació i dos anys després, com a mínim, computats a partir de la seva extinció.

c) Els qui, per si mateixos o en representació d'altres persones o entitats:

1r Mantinguin, en el moment de ser elegits els càrrecs, deutes vençuts i exigibles de qualsevol classe enfront de l'entitat.

2n Durant l'exercici del càrrec de conseller hagin incorregut en l'incompliment de les obligacions contretes amb la caixa amb motiu de crèdits o préstecs o per impagament de deutes de qualsevol classe enfront de l'entitat.

Article 11. Mandat i renovació dels consellers generals.

1. Els consellers generals són nomenats per un període que és el que assenyalen els estatuts, sense que pugui ser inferior a quatre anys ni superior a sis, en els termes que estableixin les lleis de les comunitats autònomes. No obstant això, els estatuts poden preveure la possibilitat de reelecció, si continuen complint els requisits que estableix l'article 9 d'aquesta Llei.

2. La renovació dels consellers generals no pot suposar una renovació total o una renovació parcial que es pugui assimilar a la total atès el percentatge renovat o la proximitat temporal entre renovacions i s'ha d'efectuar, en tot cas, respectant la proporcionalitat de les representacions que componen l'assemblea general.

Article 12. Irrevocabilitat del nomenament dels consellers generals i limitacions a la contractació.

1. Mentre no s'hagi complert el termini per al qual van ser designats, i fora dels casos de renúncia, defunció o declaració de mort o absència legal, el nomenament dels consellers generals és irrevocable excepte, exclusivament, en els supòsits d'incompatibilitat sobrevinguda, pèrdua de qualsevol dels requisits exigits per a la designació o acord de separació adoptat per l'assemblea general si s'aprecia causa justa.

S'entén que hi ha causa justa quan el conseller general incompleixi els deures inherents al seu càrrec o perjudiqui amb la seva actuació, pública o privada, el prestigi, bon nom o activitat de la caixa.

2. Els qui hagin tingut la condició de membre d'un òrgan de govern de la caixa d'estalvis no poden subscriure amb aquesta contractes d'obres, subministraments, serveis o treballs retribuïts durant un període mínim de dos anys, comptats a partir del cessament en el corresponent òrgan de govern, sense perjudici de la continuïtat de la relació laboral en el cas dels empleats de la caixa designats pel grup de representació a què es refereix l'article 8 d'aquesta Llei.

Article 13. Funcions de l'assemblea general.

Sense perjudici de les facultats generals de govern, competeixen de manera especial a l'assemblea general les funcions següents:

a) El nomenament dels vocals del consell d'administració i dels membres de la comissió de control, de la comissió de retribucions i nomenaments i de la comissió d'obra social, així com l'adopció dels acords de separació del càrrec que corresponguin de conformitat amb el que estableix l'article 19 d'aquesta Llei.

b) L'aprovació i la modificació dels estatuts i del reglament.

c) La dissolució i la liquidació de l'entitat, la seva fusió o integració amb d'altres i la seva transformació en una fundació ordinària o bancària.

d) Definir anualment les línies generals del pla d'actuació de l'entitat, perquè pugui servir de base a la labor del consell d'administració i de la comissió de control.

e) L'aprovació, si s'escau, de la gestió del consell d'administració i dels comptes anuals.

f) La creació i la dissolució d'obres socials, així com l'aprovació dels seus pressupostos anuals i de la gestió i liquidació d'aquests.

g) Qualsevol altres assumptes que sotmetin a la seva consideració els òrgans facultats a aquest efecte.

Article 14. Organització i funcionament de l'assemblea general.

1. Les assemblees generals poden ser ordinàries o extraordinàries.

Les assemblees ordinàries se celebren un cop l'any. Per la seva banda, les assemblees extraordinàries se celebren tantes vegades com siguin expressament convocades.

L'assemblea general la convoca el consell d'administració mitjançant un anunci publicat en el «Butlletí Oficial del Registre Mercantil» i a l'adreça electrònica de la caixa, amb quinze dies, almenys, d'antelació. La convocatòria ha d'expressar la data, el lloc i l'ordre del dia, així com la data i l'hora de reunió en segona convocatòria.

Els estatuts poden establir, en substitució del sistema anterior, que la convocatòria es faci mitjançant un anunci publicat a la pàgina web de la caixa, o per qualsevol procediment de comunicació, individual i escrita, que assegurï la recepció de l'anunci per tots els consellers generals.

L'assemblea general queda vàlidament constituïda en primera convocatòria quan els consellers generals presents tinguin, almenys, el 50 per cent dels drets de vot. La constitució en segona convocatòria és vàlida sigui quin sigui el nombre d'assistents. Els consellers generals no poden estar representats per un altre conseller o per una tercera persona, ja sigui física o jurídica.

2. Els acords de l'assemblea general s'adopten com a regla general per majoria simple de vots dels concurrents. L'aprovació i la modificació dels estatuts i del reglament de la caixa, la dissolució i la liquidació de l'entitat, la seva fusió o integració amb altres entitats i la seva transformació en una fundació ordinària o bancària, requereixen en tot cas l'assistència de consellers generals que representin la majoria dels drets de vot. És necessari, a més, el vot favorable de, com a mínim, dos terços dels drets de vot dels assistents.

Cada conseller general té dret a un vot, i s'atorga a qui presideixi la reunió un vot de qualitat. Els acords vàlidament adoptats obliguen tots els consellers generals, inclosos els dissidents i absents.

Secció 2.ª El consell d'administració

Article 15. El consell d'administració.

1. El consell d'administració és l'òrgan que té encomanada l'administració i la gestió financera, així com la de l'obra social de la caixa d'estalvis, per al compliment dels seus fins.

El consell d'administració ha d'establir normes de funcionament i procediments adequats per facilitar que tots els seus membres puguin complir en qualsevol moment les seves obligacions i assumir les responsabilitats que els corresponguin d'acord amb les normes d'ordenació i disciplina de les entitats de crèdit i les restants disposicions que siguin aplicables a les caixes d'estalvis.

2. El nombre de vocals del consell d'administració no pot, d'acord amb un principi de proporcionalitat en funció de la dimensió econòmica de la caixa d'estalvis, ser inferior a cinc ni superior a quinze.

3. La majoria dels membres del consell d'administració han de ser vocals independents. La seva designació requereix l'informe favorable de la comissió de retribucions i nomenaments, que ha de tenir en compte les pràctiques i els estàndards nacionals i internacionals sobre govern corporatiu d'entitats de crèdit.

Als efectes del que preveu aquesta Llei, no poden ser vocals independents els consellers generals.

Article 16. Elecció del consell d'administració.

1. Els membres del consell d'administració són elegits per l'assemblea general en la forma que determinin els estatuts.

2. És admissible en tot cas la representació proporcional, i els consellers generals es poden agrupar per designar tants membres del consell d'administració com resulti la part entera de dividir el nombre d'agrupats pel quocient resultant de dividir el nombre total de consellers generals pel nombre de membres del consell d'administració que no han de ser independents. En aquest cas, els membres agrupats no poden participar en l'elecció de la resta de membres del consell d'administració.

Article 17. *Vocals del consell d'administració.*

1. Els vocals del consell d'administració han de reunir els mateixos requisits que s'estableixen a l'article 9 d'aquesta Llei respecte dels consellers generals.

2. De conformitat amb el que preveu l'article 3.2 d'aquesta Llei, els vocals del consell d'administració han de reunir els requisits d'honorabilitat, experiència i bon govern exigits per la legislació aplicable a aquests efectes als membres de l'òrgan d'administració i càrrecs equivalents dels bancs.

Article 18. *Causas d'incompatibilitat.*

1. Constitueixen causes d'incompatibilitat per a l'exercici del càrrec de vocal del consell d'administració de les caixes d'estalvis:

a) Les que estableix l'article 10 d'aquesta Llei respecte als consellers generals.

b) Pertànyer al consell d'administració o òrgan equivalent de més de quatre societats mercantils o entitats cooperatives. A aquests efectes no es computen els llocs ocupats en un consell d'administració o òrgan equivalent en què els interessats, el seu cònjuge, ascendents o descendents, junts o separadament, siguin propietaris d'un nombre d'accions igual o superior al quocient de dividir el capital social pel nombre de vocals del consell d'administració. La mateixa norma s'aplica als casos de representació legal de menors, absents o incapacitats. En qualsevol cas, el nombre total de consells no pot ser superior a vuit.

2. Els vocals dels consells d'administració, així com els seus cònjuges, ascendents o descendents i les societats en què aquestes persones participin majoritàriament en el capital, bé de manera aïllada o conjunta, o en les quals exerceixin els càrrecs de president, conseller, administrador, gerent, director general o amb funcions similars, no poden obtenir crèdits, avals ni garanties de la caixa respectiva o alienar-li béns o valors de la seva propietat o emesos per aquestes entitats sense que hi hagi acord del consell d'administració de la caixa i autorització expressa del Banc d'Espanya i de la comunitat autònoma respectiva. Aquesta prohibició no és aplicable respecte als representants del personal, per als quals la concessió de crèdits es regeix pels convenis laborals, amb l'informe previ de la comissió de control i del Banc d'Espanya.

Article 19. *Mandat dels vocals del consell d'administració.*

1. La durada de l'exercici del càrrec de vocal del consell d'administració és la que assenyalen els estatuts, sense que pugui ser inferior a quatre anys ni superior a sis.

No obstant això, els estatuts poden preveure la possibilitat de reelecció dels vocals sempre que es compleixin les mateixes condicions, requisits i tràmits que en el nomenament.

Els vocals independents no poden tenir aquesta condició durant un període superior a dotze anys.

2. El procediment i les condicions per a la renovació, la reelecció i la provisió de vacants dels vocals s'han de determinar en les normes que despleguin aquesta Llei, sense que es puguin efectuar nomenaments provisionals.

3. En tot cas, el nomenament i la reelecció de vocals s'han de comunicar al Ministeri d'Economia i Competitivitat, al Banc d'Espanya, i a la comunitat autònoma respectiva, per al seu coneixement i constància.

Article 20. *Funcions del consell d'administració.*

1. El consell d'administració és el representant de la caixa d'estalvis per a tots els actes compresos en el seu objecte social, delimitat en els seus estatuts.

2. L'exercici de les seves facultats es regeix pel que estableixen els estatuts i els acords de l'assemblea general.

3. En tot cas, el consell ha d'assumir, com a objectius fonamentals, l'aprovació de l'estratègia de la caixa d'estalvis i l'organització necessària per a la seva posada en pràctica, així com la supervisió i el control que es compleixen els objectius marcats i es respecta l'objecte i l'interès social de l'entitat.

Article 21. *Organització i funcionament del consell d'administració.*

1. El consell d'administració ha de nomenar, d'entre els seus membres, el president del consell, que, al seu torn, ho és de la caixa d'estalvis i de l'assemblea general. Pot elegir, així mateix, un o més vicepresidents i un secretari, que pot ser conseller o no.

2. El consell s'ha de reunir totes les vegades que sigui necessari per a la bona marxa de l'entitat. Pot actuar en ple o delegar funcions, a excepció de les relatives a l'elevació de propostes a l'assemblea general o quan es tracti de facultats especialment delegades en el consell, llevat que sigui autoritzat expressament per fer-ho.

Els acords s'adopten per majoria dels vocals assistents, i s'atorga a qui presideixi la reunió un vot de qualitat. Els estatuts poden preveure els assumptes per a l'adopció dels quals es requereixi la majoria qualificada.

3. Les deliberacions del consell d'administració tenen caràcter secret.

4. Els vocals del consell d'administració que no siguin consellers generals assisteixen a les assemblees generals amb veu i sense vot.

Article 22. *Dedicació exclusiva.*

L'exercici del càrrec de president executiu del consell d'administració d'una caixa d'estalvis requereix dedicació exclusiva i és, per tant, incompatible amb qualsevol activitat retribuïda tant de caràcter públic com privat, tret de l'administració del mateix patrimoni i les activitats que exerceixi en representació de la caixa. En aquest últim cas, els ingressos que obtinguin, diferents de dietes d'assistència a consells d'administració, o altres compensacions amb finalitat idèntica, s'han de cedir a la caixa per compte de la qual duu a terme l'esmentada activitat o representació, o deduir-se de la retribució percebuda en aquesta.

Secció 3.ª La comissió de control

Article 23. *La comissió de control.*

La comissió de control té per objecte supervisar el procediment electoral i l'obra social de les caixes, a més de les altres funcions que se li puguin atribuir en relació amb el mateix consell d'administració, dins de les línies generals d'actuació assenyalades per l'assemblea general i de les directrius emanades de la normativa financera.

El nombre de vocals de la comissió de control no pot ser inferior a tres ni superior a set.

Article 24. *Vocals de la comissió de control.*

1. Els vocals de la comissió de control són elegits per l'assemblea general d'entre persones que no tinguin la condició de vocals del consell d'administració i reuneixin els coneixements i l'experiència adequats a què es refereix l'article 17.2 d'aquesta Llei. Almenys la meitat dels vocals han de ser independents.

La presentació de candidatures s'ha d'efectuar de conformitat amb el disposat per als vocals del consell d'administració.

El sistema de representació proporcional que preveu l'article 16.2 d'aquesta Llei és aplicable així mateix en relació amb l'elecció dels vocals de la comissió de control.

2. La comissió de control ha de nomenar, d'entre els seus vocals independents, el president.

3. Sempre que la comissió de control ho requereixi, el president del consell d'administració ha d'assistir a les reunions amb veu i sense vot.

Article 25. *Requisits dels membres de la comissió de control.*

Els vocals de la comissió de control han de reunir els mateixos requisits i tenen les mateixes incompatibilitats i limitacions que els vocals del consell d'administració.

Article 26. *Funcions de la comissió de control.*

1. Per al compliment dels seus fins, la comissió de control té atribuïdes les funcions següents:

- a) Vigilar el procés d'elecció i designació dels membres dels òrgans de govern.
- b) Informar l'assemblea general sobre els pressupostos i la dotació de l'obra social, així com vigilar el compliment de les inversions i les despeses previstes.
- c) Proposar a l'assemblea general la suspensió de l'eficàcia dels acords del consell d'administració de l'entitat quan entengui que vulnereu les disposicions vigents o afecten greument la situació patrimonial, els resultats, o el crèdit de la caixa d'estalvis o dels seus impositors o clients.
- d) L'anàlisi de la gestió econòmica i financera de l'entitat, i elevar al Banc d'Espanya, a la comunitat autònoma i a l'assemblea general informació semestral sobre aquesta.
- e) Estudi de l'auditoria de comptes que resumeixi la gestió de l'exercici i la consegüent elevació a l'assemblea general de l'informe que reflecteixi l'examen realitzat.
- f) Informar sobre qüestions o situacions concretes a petició de l'assemblea general, del Banc d'Espanya i de la comunitat autònoma.
- g) Requerir al president la convocatòria de l'assemblea general amb caràcter extraordinari, en el supòsit que preveu la lletra e).
- h) Si s'escau, les que preveu la disposició addicional divuitena de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, excepte quan les hagi assumit un comitè d'auditoria creat a aquest efecte.

2. Per al compliment d'aquestes funcions pot obtenir del consell d'administració tots els antecedents i la informació que consideri necessaris.

Secció 4.ª Retribucions

Article 27. *Retribucions.*

L'exercici de les funcions dels membres dels òrgans de govern de les caixes d'estalvis diferents de les de consellers generals de l'assemblea general pot ser retribuït. Correspon a l'assemblea general determinar aquesta retribució, sense perjudici del que preveu l'article 29 d'aquesta Llei.

CAPÍTOL III

Disposicions comunes

Secció 1.ª Comissions del consell d'administració

Article 28. *Comissió d'inversions.*

1. El consell d'administració de les caixes d'estalvis ha de constituir en el seu si una comissió d'inversions que ha de tenir la funció d'informar el consell sobre les inversions i desinversions de caràcter estratègic i estable que efectui la caixa, ja sigui directament o a través d'entitats del seu mateix grup, així com la viabilitat financera d'aquestes inversions i la seva adequació als pressupostos i plans estratègics de l'entitat. El nombre de membres de la comissió d'inversions no pot ser inferior a tres ni superior a set.

Els membres de la comissió els ha de designar l'assemblea general d'entre els membres del consell d'administració, atenent la seva capacitat tècnica i experiència professional. El president de la comissió ha de ser un vocal independent.

La comissió d'inversions ha de remetre anualment al consell d'administració un informe en què, almenys, s'ha d'incloure un resum d'aquestes inversions. Igualment a l'informe anual s'hi ha d'incloure la relació i el sentit dels informes emesos per la comissió esmentada. Aquest informe anual de la comissió d'inversions s'ha d'incorporar a l'informe de govern corporatiu de l'entitat.

2. S'entén com a estratègica l'adquisició o la venda de qualsevol participació significativa de qualsevol societat cotitzada o la participació en projectes empresarials que impliquin per a la caixa la participació en la gestió o en òrgans de govern d'altres entitats.

Així mateix, s'entenen com a inversions estables aquelles respecte a les quals s'estimi que es mantindran durant almenys cinc anys.

3. El règim de funcionament de la comissió d'inversions és el que estableixen els estatuts de la caixa i el seu propi reglament intern.

Article 29. *Comissió de retribucions i nomenaments.*

1. El consell d'administració de les caixes d'estalvis ha de constituir en el seu si una comissió de retribucions i nomenaments que ha de tenir les funcions següents:

a) Informar la política general de retribucions i incentius per als membres del consell d'administració i de la comissió de control i altre personal directiu i vetllar per l'observança de la política esmentada.

b) Garantir el compliment dels requisits que preveu aquesta Llei per als membres del seu consell d'administració i dels seus directors generals o assimilats, i de les persones que assumeixin funcions de control intern o ocupin llocs clau per al desenvolupament diari de l'activitat bancària.

2. La comissió ha d'estar formada per un mínim de tres persones i un màxim de set, elegides per l'assemblea general d'entre els qui tinguin la condició de vocals del consell d'administració. Almenys la meitat dels vocals, i en tot cas el seu president, han de ser independents.

3. El règim de funcionament de la comissió de retribucions i nomenaments és el que estableixen els estatuts de la caixa i el seu propi reglament intern, que poden atribuir les funcions previstes a les lletres a) i b) de l'apartat 1 a una comissió de retribucions i una altra de nomenaments respectivament, a les quals els és aplicable aquest article, excepte pel que fa al seu nombre de membres, que en aquest cas ha de ser de tres per a cadascuna.

Article 30. *Comissió d'obra social.*

1. Per garantir el compliment de l'obra social de la caixa d'estalvis s'ha de crear una comissió d'obra social.

2. La comissió ha d'estar integrada pels vocals del consell d'administració que designi l'assemblea general.

Secció 2.ª *Govern corporatiu*

Article 31. *Informe de govern corporatiu i informe anual sobre remuneracions.*

1. Les caixes d'estalvis han de fer públic amb caràcter anual un informe de govern corporatiu i un informe sobre remuneracions.

Els informes anuals de govern corporatiu i sobre remuneracions de les caixes que emetin valors admesos a negociació en mercats oficials de valors han de ser objecte de comunicació a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, i s'hi ha d'adjuntar una còpia

dels documents en què constin. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de remetre una còpia dels informes comunicats al Banc d'Espanya i als òrgans competents de les comunitats autònomes.

Els informes anuals de govern corporatiu i sobre remuneracions de les caixes que no emetin valors admesos a negociació en mercats oficials de valors han de ser objecte de comunicació al Banc d'Espanya, i s'hi ha d'adjuntar una còpia dels documents en què constin. El Banc d'Espanya ha de remetre una còpia dels informes comunicats a la Comissió Nacional del Mercat de Valors i als òrgans competents de les comunitats autònomes.

Per a les caixes d'estalvis que emetin valors admesos a negociació en mercats oficials de valors, els informes han de ser objecte de publicació com a fet rellevant. En tot cas, les entitats esmentades han de publicar els informes per mitjans telemàtics.

2. El contingut i l'estructura de l'informe anual de govern corporatiu de les caixes d'estalvis que emetin valors admesos a negociació en mercats oficials de valors han d'oferir, tenint en compte la naturalesa jurídica d'aquestes entitats, una explicació detallada de l'estructura del sistema de govern de l'entitat i del seu funcionament a la pràctica.

En tot cas, el contingut mínim de l'informe de govern corporatiu ha de ser el següent:

a) Estructura d'administració de l'entitat, amb informació de les remuneracions percebudes pel consell d'administració, la comissió de control, la comissió d'inversions, la comissió de retribucions i nomenaments, la comissió d'obra social, la comissió executiva, si s'escau, computant tant les dietes per assistència als òrgans esmentats com els sous que es percebin per l'exercici de les seves funcions, així com les remuneracions anàlogues a les anteriors i les obligacions concretes en matèria de pensions o de pagament de primes d'assegurances de vida. També s'hi ha d'incloure qualsevol classe de remuneracions percebudes pels membres dels òrgans de govern i personal directiu, derivades de la participació en representació de les caixes d'estalvis en societats cotitzades o en altres entitats en què la caixa tingui una presència o representació significativa, en representació de la caixa d'estalvis.

b) Operacions de crèdit, aval o garantia efectuades, ja sigui directament o a través d'entitats dotades, adscrites o participades, amb els membres del consell d'administració i de la comissió de control de les caixes d'estalvis i familiars de primer grau, i amb empreses o entitats amb les quals els anteriors estiguin en alguna de les situacions que preveu l'article 42 del Codi de comerç. En particular, s'hi ha de fer constar la descripció de les condicions de l'operació, incloses les financeres.

c) Operacions de crèdit, aval o garantia efectuades, ja sigui directament o a través d'entitats dotades, adscrites o participades, amb els grups polítics que tinguin representació en les corporacions locals i en les assemblees parlamentàries autonòmiques que hagin participat en el procés electoral. En particular, s'hi ha de fer constar la descripció de les condicions de l'operació, incloses les financeres.

A més, s'ha d'explicitar, en cas de crèdits, la situació d'aquests, fent referència a la quantia que quedi per satisfer, els terminis en què ha de ser satisfeta, i els supòsits i les condicions en què, si s'escau, s'hagi pogut o es pugui produir la condonació del deute romanent.

d) Operacions creditícies amb institucions públiques, inclosos ens públics territorials, que hagin designat consellers generals.

e) Remuneracions percebudes per la prestació de serveis a la caixa o a les entitats controlades per aquesta dels membres del consell d'administració i de la comissió de control de les caixes d'estalvis i del personal directiu.

f) Estructura de negoci i de les relacions dins del seu grup econòmic, amb referència a les operacions intragrup i a les operacions vinculades de l'entitat amb els membres del consell d'administració, comissió de control, comissió de retribucions i nomenaments i comissió d'inversions i altre personal directiu.

g) Sistemes de control de risc.

h) Funcionament d'òrgans de govern, amb explicació detallada del sistema de govern i administració de l'entitat, en especial en relació amb la presa de participacions empresarials, bé directament, bé per entitats dotades, adscrites o participades.

i) Conflictes d'interès existents entre els membres dels òrgans de govern de les caixes d'estalvis i la funció social de la Caixa.

j) Una descripció de les principals característiques dels sistemes interns de control i gestió de riscos en relació amb el procés d'emissió d'informació financera regulada.

Es faculta el ministre d'Economia i Competitivitat per determinar, amb observança del mínim que estableix el paràgraf anterior, el contingut i l'estructura de l'informe anual de govern corporatiu de les caixes d'estalvis, i, amb la seva habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors en cas que es tracti de caixes d'estalvis que emetin valors admesos a negociació en mercats oficials de valors.

Les caixes d'estalvis que no emetin valors admesos a negociació en mercats oficials de valors han d'ajustar el contingut de l'informe de govern corporatiu, amb les adaptacions que corresponguin en qualitat d'entitats no emissores, al que disposa aquesta Llei, la seva normativa de desplegament, i als models i impresos que, si s'escau, s'estableixin per a les caixes d'estalvis que emetin valors admesos a negociació en mercats oficials de valors. A aquests efectes es faculta el Banc d'Espanya per fer les adaptacions que pugui considerar oportunes.

3. L'informe anual sobre remuneracions dels membres del consell d'administració i de la comissió de control de les caixes d'estalvis que emetin valors admesos a negociació en mercats oficials de valors ha d'incloure informació completa, clara i comprensible sobre la política de remuneracions de l'entitat aprovada per a l'any en curs, així com, si s'escau, la prevista per a anys futurs. També ha d'incloure un resum global de com es va aplicar la política de retribucions durant l'exercici, així com el detall de les retribucions individuals meritades per cadascun dels consellers i membres de la comissió de control.

L'informe anual sobre les remuneracions dels membres del consell d'administració i de la comissió de control, la política de remuneracions de la societat aprovada per a l'any en curs, la prevista per a anys futurs, el resum global de com es va aplicar la política de retribucions durant l'exercici, així com el detall de les retribucions individuals meritades per cadascun dels consellers, s'ha de difondre i sotmetre a votació, amb caràcter consultiu i com a punt separat de l'ordre del dia, a l'assemblea general.

El ministre d'Economia i Competitivitat o, amb la seva habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, ha de determinar el contingut i l'estructura de l'informe de remuneracions que pot contenir informació, entre altres qüestions, sobre: l'import dels components fixos, els conceptes retributius de caràcter variable i els criteris de rendiments elegits per al seu disseny, així com el paper dut a terme, si s'escau, per la comissió de retribucions i nomenaments.

Les caixes d'estalvis que no emetin valors admesos a negociació en mercats oficials de valors han d'ajustar el contingut de l'informe de remuneracions, amb les adaptacions que corresponguin en qualitat d'entitats no emissores, al que disposa aquesta Llei, la seva normativa de desplegament, i als models i impresos que, si s'escau, s'estableixin per a les caixes d'estalvis que emetin valors admesos a negociació en mercats oficials de valors. A aquests efectes es faculta el Banc d'Espanya per fer les adaptacions que pugui considerar oportunes.

4. Sense perjudici de les sancions que sigui procedent imposar per la falta de remissió de la documentació o dels informes que hagin de remetre, correspon a la Comissió Nacional del Mercat de Valors i al Banc d'Espanya, en l'àmbit de les seves competències, el seguiment de les regles de govern corporatiu de les caixes, i a aquest efecte poden obtenir tota la informació que necessitin sobre això, així com fer pública la informació que considerin rellevant sobre el grau efectiu de compliment de les regles de govern corporatiu de l'entitat.

5. La falta d'elaboració o de publicació de l'informe anual de govern corporatiu o de l'informe anual sobre remuneracions de les caixes d'estalvis que emetin valors admesos a negociació en mercats oficials de valors, o l'existència en aquest informe d'omissions o

dades falses o enganyoses, té la consideració d'infracció greu als efectes que preveu l'article 100.b) de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

6. En el cas de caixes d'estalvis que no emetin valors admesos a negociació en mercats oficials de valors, la falta d'elaboració o de publicació de l'informe anual de govern corporatiu o de l'informe anual sobre remuneracions, o l'existència en aquest informe d'omissions o dades falses o enganyoses, té la consideració d'infracció greu als efectes que preveu la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

TÍTOL II

De les fundacions bancàries

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 32. *Fundació bancària.*

1. S'entén per fundació bancària la que mantingui una participació en una entitat de crèdit que assoleixi, de manera directa o indirecta, almenys, un 10 per cent del capital o dels drets de vot de l'entitat, o que li permeti nomenar o destituir algun membre del seu òrgan d'administració.

2. La fundació bancària ha de tenir finalitat social i ha d'orientar la seva activitat principal a l'atenció i el desenvolupament de l'obra social i a la gestió adequada de la seva participació en una entitat de crèdit.

3. En la denominació de les fundacions bancàries s'hi ha de fer constar la mateixa expressió «fundació bancària».

Si s'escau, les fundacions bancàries poden utilitzar en la seva denominació social i en la seva activitat les denominacions pròpies de les caixes d'estalvis de les quals procedeixin.

Article 33. *Règim jurídic.*

Les fundacions bancàries queden subjectes al règim jurídic que preveu aquesta Llei i, amb caràcter supletori, bé a la Llei 50/2002, de 26 de desembre, de fundacions, o bé a la normativa autonòmica que sigui aplicable.

CAPÍTOL II

Transformació en fundacions bancàries

Article 34. *Obligació de transformació de les caixes d'estalvis.*

1. Les caixes d'estalvis, en els supòsits que preveu l'apartat següent, han de traspasar tot el patrimoni afecte a la seva activitat financera a una altra entitat de crèdit a canvi d'accions d'aquesta última i han de procedir a la seva transformació en una fundació bancària, en cas de complir els requisits que preveu l'article 32 d'aquesta Llei, o fundació ordinària en cas contrari, amb pèrdua, en qualsevol dels casos, de l'autorització per actuar com a entitat de crèdit.

2. Els supòsits a què es refereix l'apartat anterior són els següents:

a) que el valor de l'actiu total consolidat de la caixa d'estalvis, segons l'últim balanç auditat, superi la xifra de deu mil milions d'euros; o,

b) que la seva quota al mercat de dipòsits del seu àmbit territorial d'actuació sigui superior al 35 per cent del total de dipòsits.

3. En cas que l'entitat pertanyi a un grup per aplicació de qualsevol dels criteris inclosos a l'article 42 del Codi de comerç, els supòsits que preveu l'apartat anterior es refereixen al balanç i als comptes consolidats i l'obligació de transformació afecta totes les caixes d'estalvis del grup, que es poden transformar en tantes fundacions com caixes hi hagi.

Article 35. *Procediment de transformació de les caixes d'estalvis.*

1. En els supòsits que preveu l'article 34 d'aquesta Llei, l'assemblea general de la caixa ha d'adoptar els acords de transformació en fundació bancària o ordinària, segons que correspongui, amb aprovació dels seus estatuts, designació del seu patronat i determinació dels béns o drets procedents del patrimoni de la caixa d'estalvis que s'han d'afectar a la dotació fundacional.

2. Els acords de transformació en fundació bancària o ordinària, segons que correspongui, s'han de produir dins del termini de sis mesos des del moment en què es verifiqui el compliment d'algun dels supòsits que preveu l'article 34 d'aquesta Llei, sense que la caixa d'estalvis hagi retornat a la situació prèvia, mitjançant l'aplicació d'un pla de retorn, autoritzat a aquest efecte pel Banc d'Espanya. Aquest moment s'entén produït a partir que els auditors presentin el seu informe d'auditoria de comptes anuals de l'entitat o, si s'escau, dels comptes anuals consolidats, respecte a l'exercici comptable en què es posi de manifest el compliment d'algun dels supòsits previstos.

El pla de retorn que esmenta el paràgraf anterior ha de contenir una descripció de les accions previstes perquè la caixa d'estalvis torni a una situació en què no sigui exigible la seva transformació en fundació bancària o ordinària, i una previsió dels terminis en què s'han d'adoptar aquestes accions, que no pot ser superior a tres mesos.

3. Transcorregut el termini de sis mesos sense que s'hagi executat aquesta transformació, es produeix la dissolució directa de tots els òrgans de la caixa d'estalvis i la baixa en el registre especial d'entitats de crèdit del Banc d'Espanya, i aquesta queda transformada en fundació bancària o ordinària, segons que correspongui. La falta de transformació en fundació bancària en el termini que preveu aquest article constitueix infracció molt greu de conformitat amb el que preveu la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

Sense perjudici d'això, el protectorat de la fundació bancària ha de nomenar una comissió gestora, a l'efecte d'aprovar els estatuts, nomenar el patronat, determinar els béns o drets procedents del patrimoni de la caixa d'estalvis que s'han d'afectar a la dotació fundacional i adoptar tots els actes o acords que siguin necessaris per materialitzar la transformació esdevinguda, en compliment de la normativa aplicable.

4. La segregació de l'activitat financera s'ha de regir pel que estableix la Llei 3/2009, de 3 d'abril, sobre modificacions estructurals de societats mercantils.

5. La transformació de les caixes d'estalvi en els termes que preveu aquest article no requereix cap autorització administrativa ulterior.

Article 36. *Procediment de transformació de les fundacions ordinàries.*

1. Les fundacions ordinàries que adquireixin una participació en una entitat de crèdit que assoleixi, de manera directa o indirecta, almenys, un 10 per cent del capital o dels drets de vot de l'entitat, o que li permeti nomenar o destituir algun membre del seu òrgan d'administració, s'han de transformar en fundacions bancàries.

2. En el supòsit que preveu l'apartat anterior, el patronat ha de procedir a adoptar els acords de transformació en fundació bancària, amb aprovació dels seus estatuts i designació del seu nou patronat.

3. L'acord de transformació en fundació bancària s'ha de comunicar al protectorat, els qual l'ha de ratificar en el termini de dos mesos i només s'hi pot oposar per raons de legalitat. En tot cas, l'acord de transformació en fundació bancària s'ha de produir dins del termini de sis mesos a comptar del moment en què es formalitzi l'adquisició de la participació que preveu l'apartat 1 d'aquest article.

4. Transcorregut el termini anterior sense que s'hagi executat la transformació esmentada, es produeix l'extinció de la fundació i l'obertura del procediment de liquidació, que ha de fer el patronat de la fundació sota el control del protectorat.

5. Sense perjudici del que preveu l'apartat anterior, la falta de transformació en fundació bancària en el termini que preveu aquest article constitueix infracció molt greu d'acord amb el que preveu la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

CAPÍTOL III

Govern de la fundació bancària

Article 37. *Òrgans de govern.*

Els òrgans de govern de les fundacions bancàries són el patronat, les comissions delegades d'aquest que prevegin els estatuts, el director general i els altres òrgans delegats o apoderats del patronat que, si s'escau, prevegin els seus estatuts d'acord amb la normativa general de fundacions.

Article 38. *Patronat.*

El patronat és el màxim òrgan de govern i representació de les fundacions bancàries. Correspon al patronat complir els fins fundacionals i administrar amb diligència els béns i drets que integren el patrimoni de la fundació.

El patronat també és el responsable del control, la supervisió i l'informe al Banc d'Espanya.

Article 39. *Composició del patronat.*

1. El nombre de membres del patronat és el que fixin els estatuts de la fundació, d'acord amb un principi de proporcionalitat en funció del volum dels seus actius. En cap cas pot ser superior a quinze.

2. Els patrons han d'exercir les seves funcions en benefici exclusiu dels interessos de la fundació bancària i del compliment de la seva funció social.

3. Els patrons han de ser persones físiques o jurídiques rellevants en l'àmbit d'actuació de l'obra social de la fundació bancària, i han de pertànyer a algun dels grups següents:

a) Persones o entitats fundadores, així com les de llarga tradició en la caixa o caixes d'estalvis de què procedeixi, si s'escau, el patrimoni de la fundació bancària.

b) Entitats representatives d'interessos col·lectius en l'àmbit d'actuació de la fundació bancària o de reconegut arrelament en aquest.

c) Persones privades, físiques o jurídiques, que hagin aportat de manera significativa recursos a la fundació bancària o, si s'escau, a la caixa d'estalvis de procedència.

d) Persones independents de reconegut prestigi professional en les matèries relacionades amb el compliment dels fins socials de la fundació bancària, o en els sectors, diferents del financer, en què la fundació bancària tingui inversions rellevants.

e) Persones que tinguin coneixements i experiència específics en matèria financera, que han d'integrar el patronat en el percentatge que prevegi la legislació de desplegament d'aquesta Llei, i la presència de les quals és representativa i creixent en funció del nivell de participació en l'entitat de crèdit que correspongui.

El patronat ha de disposar, almenys, d'un representant dels grups a), b), d) i e) anteriors i, sempre que sigui possible identificar una aportació significativa dins dels quinze anys anteriors a la constitució del patronat, almenys amb un representant del grup c). A aquests efectes, s'entén per aportació significativa la que representi més del 5 per cent dels recursos propis de la fundació.

4. El nombre de patrons representants d'administracions públiques i entitats i corporacions de dret públic no pot superar el 25 per cent del total.

Article 40. *Requisits dels patrons.*

1. Els patrons han de reunir els requisits d'honorabilitat comercial i professional, en els termes que determinin les normes de desplegament d'aquesta Llei.

2. Els patrons han de tenir els coneixements i l'experiència específics per a l'exercici de les seves funcions.

Els patrons que preveu l'article 39.3.e) d'aquesta Llei han de reunir el coneixement i l'experiència que preveu l'article 17.2.

3. Són aplicables als patrons les causes d'incompatibilitat que preveu l'article 3, apartats 3 i 4, d'aquesta Llei.

Igualment, la condició de patró és incompatible amb l'exercici de càrrecs equivalents en l'entitat bancària de la qual la fundació bancària sigui accionista, o en altres entitats controlades pel grup bancari.

Els estatuts poden determinar altres requisits i incompatibilitats aplicables als patrons, així com normes que regulin els possibles conflictes d'interès.

4. Els patrons han d'exercir el seu càrrec gratuïtament sense perjudici del dret a ser reemborsats de les despeses degudament justificades que el càrrec els ocasioni en l'exercici de la seva funció.

No obstant el que estableix el paràgraf anterior, el patronat pot fixar una retribució adequada als patrons que prestin a la fundació bancària serveis diferents dels que implica l'exercici de les funcions que els corresponen com a membres del patronat, prèvia autorització del protectorat.

5. Els estatuts de les fundacions bancàries han de regular els processos de designació dels patrons i el nombre i la durada dels seus mandats. En tot cas, mentre no s'hagi complert el mandat, el nomenament dels patrons és irrevocable, excepte exclusivament en els supòsits d'incompatibilitat sobrevinguda, pèrdua de qualsevol dels requisits exigits per a la designació o acord de separació adoptat pel patronat si s'aprecia causa justa.

Els patrons pertanyents al grup que preveu l'article 39.3.d) d'aquesta Llei no poden exercir el càrrec més de dos mandats consecutius i, en tot cas, per un termini superior a dotze anys.

Article 41. *Presidència del patronat.*

El patronat ha de designar d'entre els seus membres un president, al qual correspon la representació més alta de la fundació bancària. Els estatuts han de determinar el règim aplicable a la presidència del patronat.

Article 42. *Director general i secretari del patronat.*

1. El director general és nomenat pel patronat i assisteix a les seves reunions amb veu i sense vot. El càrrec de director general és incompatible amb el de membre del patronat, si bé està sotmès als requisits i les incompatibilitats que preveu l'article 40 d'aquesta Llei.

2. El patronat ha de nomenar un secretari, que pot ser patró o no, cas en què té veu però no vot, al qual correspon la certificació dels seus acords.

CAPÍTOL IV

Participació en entitats de crèdit

Article 43. *Protocol de gestió de la participació financera.*

1. Les fundacions bancàries que tinguin una participació igual o superior al 30 per cent del capital en una entitat de crèdit o que els permeti el control d'aquesta per aplicar

qualsevol dels criteris de l'article 42 del Codi de comerç han d'elaborar, de manera individual o conjunta, un protocol de gestió de la participació financera que ha de regular almenys els aspectes següents:

- a) Els criteris bàsics de caràcter estratègic que regeixen la gestió per part de la fundació bancària de la seva participació en l'entitat de crèdit participada.
- b) Les relacions entre el patronat de la fundació bancària i els òrgans de govern de l'entitat de crèdit participada, amb referència, entre d'altres, als criteris que regeixen l'elecció de consellers, els quals han de respectar els principis d'honorabilitat i professionalitat que preveu l'article 3.2 d'aquesta Llei.
- c) Els criteris generals per a la realització d'operacions entre la fundació bancària i l'entitat participada i els mecanismes previstos per evitar possibles conflictes d'interès.

El protocol de gestió l'ha d'elaborar el patronat de la fundació bancària, en el termini de dos mesos des de la seva constitució, i l'ha de remetre al Banc d'Espanya per a la seva aprovació en el termini d'un mes, el qual l'ha de valorar en el marc de les seves competències com a autoritat responsable de la supervisió de l'entitat de crèdit participada i, en particular, valorant la influència de la fundació bancària en la gestió sana i prudent de l'entitat esmentada, de conformitat amb els criteris que estableix el règim de participacions significatives previst a la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit. El Banc d'Espanya ha de revisar, almenys anualment, el contingut del protocol de gestió.

El protocol s'ha de fer públic en la pàgina web de les fundacions i de l'entitat de crèdit i, si s'escau, per mitjà del corresponent fet rellevant.

2. Als efectes d'aquest títol, s'entén com una única participació la de totes les fundacions, ordinàries o bancàries, que actuïn de manera concertada en una mateixa entitat de crèdit, cas en què han de complir les obligacions establertes en aquest capítol de manera conjunta.

3. El Banc d'Espanya ha d'especificar el contingut mínim del protocol de gestió de la participació financera.

Article 44. *Pla financer.*

1. Les fundacions bancàries a què es refereix l'article 43 d'aquesta Llei han de presentar anualment al Banc d'Espanya per a la seva aprovació un pla financer en el qual determinin la manera en què faran front a les possibles necessitats de capital en què pugui incórrer l'entitat en la qual participen i els criteris bàsics de la seva estratègia d'inversió en entitats financeres. El pla financer inicial s'ha de presentar al Banc d'Espanya en el termini màxim de tres mesos des de la constitució de la fundació bancària.

2. El Banc d'Espanya ha de valorar el pla financer en el marc de les seves competències com a autoritat responsable de la supervisió de l'entitat de crèdit participada i, en particular, atenent la possible influència de la fundació bancària sobre la gestió sana i prudent de l'entitat esmentada, de conformitat amb els criteris establerts en el règim de participacions significatives que preveu la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

3. En el cas de fundacions bancàries que tinguin una participació igual o superior al 50 per cent en una entitat de crèdit o que els permeti el control d'aquesta en els termes de l'article 42 del Codi de comerç, el pla financer ha d'anar acompanyat addicionalment de:

- a) Un pla de diversificació d'inversions i de gestió de riscos, que en tot cas ha d'incloure compromisos perquè la inversió en actius emesos per una mateixa contrapart, diferents dels que presentin una elevada liquiditat i solvència, no superi els percentatges màxims sobre el patrimoni total, en els termes que estableixi el Banc d'Espanya. Per fixar aquests percentatges s'ha de tenir en compte la liquiditat i la solvència de les entitats en les quals la fundació faci la inversió, així com el risc de concentració en cada contrapart o sector d'activitat.

El Banc d'Espanya ha de desenvolupar mètodes de càlcul i formes d'aplicació d'aquest percentatge.

b) La dotació d'un fons de reserva per fer front a possibles necessitats de recursos propis de l'entitat de crèdit participada que no puguin ser cobertes amb altres recursos i que, segons el parer del Banc d'Espanya, puguin posar en perill el compliment de les seves obligacions en matèria de solvència.

Amb aquesta finalitat, el pla financer ha de contenir un calendari de dotacions mínimes al fons de reserva fins assolir el volum objectiu que, amb la finalitat de garantir la gestió sana i prudent de l'entitat participada, determini el Banc d'Espanya en funció, entre d'altres, dels factors següents:

- 1r Les necessitats de recursos propis previstes en el pla financer;
- 2n El valor dels actius ponderats per risc de l'entitat participada i el volum de la participació de la fundació bancària en l'entitat;
- 3r Si les accions de l'entitat estan admeses a negociació en un mercat secundari oficial de valors;
- 4t El nivell de concentració en el sector financer de les inversions de la fundació bancària.

El fons de reserva constituït així s'ha d'invertir en instruments financers d'elevada liquiditat i qualitat creditícia, que han d'estar en qualsevol moment plenament disponibles per al seu ús per la fundació.

El Banc d'Espanya ha de desenvolupar els supòsits i la manera en què la fundació bancària ha de fer ús d'aquests fons per atendre les necessitats de solvència de l'entitat participada. En tot cas, s'ha de fer ús del fons de reserva sempre que s'hagi produït una disminució significativa dels recursos propis de l'entitat participada, que, segons el parer del Banc d'Espanya, pugui posar en perill el compliment de la normativa de solvència de l'entitat. Així mateix, ha de desenvolupar mitjançant circular els actius que poden ser considerats d'elevada liquiditat i alta qualitat creditícia als efectes del que disposa aquest article.

No obstant això, el pla financer de la fundació bancària no requereix la constitució del fons de reserva sempre que s'incorpori al pla de diversificació un programa de desinversió que inclogui de manera detallada les mesures a implementar per la fundació per reduir la seva participació en l'entitat de crèdit per sota del nivell que assenyala el primer paràgraf d'aquest apartat en un termini màxim de cinc anys. Aquest programa, que té caràcter reservat, l'ha d'aprovar el Banc d'Espanya, que n'ha de supervisar el compliment i pot requerir qualsevol informació que consideri pertinent a la fundació. En cas d'incompliment, el Banc d'Espanya pot exigir a la fundació bancària la presentació en el termini màxim de vint dies d'una modificació del pla financer que ha d'incloure la constitució d'un fons de reserva d'acord amb el que preveu aquest article. Aquesta obligació s'entén sense perjudici de l'aplicació, quan sigui procedent, de l'article 47 d'aquesta Llei.

c) Qualsevol altra mesura que, segons el parer del Banc d'Espanya, es consideri necessària per garantir la gestió sana i prudent de l'entitat de crèdit participada i la capacitat d'aquesta de complir de manera duradora les normes d'ordenació i disciplina que li siguin aplicables.

4. El Banc d'Espanya, amb la finalitat de garantir la gestió sana i prudent de l'entitat participada, ha d'especificar el contingut mínim del pla financer, de conformitat amb els criteris que estableix aquest article. El pla financer ha de contenir almenys els aspectes següents:

- a) Estimacions raonables de necessitats de recursos propis de l'entitat participada en diferents escenaris macroeconòmics;
- b) Estratègia de la fundació per obtenir aquests recursos propis en cada escenari;
- c) Criteris bàsics de l'estratègia d'inversió en entitats de crèdit, com ara termini de la inversió, risc i diversificació.

5. Quan la fundació bancària no elabori el pla financer que preveu aquest article o, segons el parer del Banc d'Espanya, aquest sigui insuficient per garantir la gestió sana i prudent de l'entitat de crèdit participada i la capacitat d'aquesta de complir de manera duradora les normes d'ordenació i disciplina que li siguin aplicables, el mateix Banc d'Espanya ha de requerir a la fundació bancària la presentació i posada en marxa d'un pla de desinversió en l'entitat de crèdit, i ha d'imposar l'obligació de no incrementar la seva participació a nivells de control.

CAPÍTOL V

Règim de control

Article 45. *Protectorat.*

Correspon al protectorat vetllar per la legalitat de la constitució i el funcionament de les fundacions bancàries, sense perjudici de les funcions que li corresponen al Banc d'Espanya.

En el supòsit de fundacions bancàries l'àmbit d'actuació principal de les quals excedeixi el d'una comunitat autònoma, el protectorat l'ha d'exercir el Ministeri d'Economia i Competitivitat. En cas contrari, el protectorat l'ha d'exercir la comunitat autònoma corresponent.

Per a l'exercici de les funcions de protectorat que preveu l'article 35.1, lletres c), e), f) i g), de la Llei 50/2002, de 26 de desembre, de fundacions, que segons el paràgraf anterior corresponguin al Ministeri d'Economia i Competitivitat, aquest ha d'obtenir l'informe previ de les comunitats autònomes en què la fundació bancària dugui a terme la seva obra social.

Article 46. *Funcions del Banc d'Espanya.*

1. Sense perjudici del que preveu el títol VI de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, correspon al Banc d'Espanya el control del compliment de les normes que conté el capítol IV d'aquesta Llei des del marc de les seves competències com a autoritat responsable de la supervisió de l'entitat de crèdit participada i, en particular, valorant la influència de la fundació bancària sobre la gestió sana i prudent d'aquesta entitat, de conformitat amb els criteris que estableix el règim de participacions significatives previst a l'esmentat títol VI de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

2. Als efectes de les funcions de supervisió assignades a l'apartat anterior, el Banc d'Espanya pot:

- a) Fer les inspeccions i les comprovacions que consideri oportunes en l'exercici de les seves funcions.
- b) Requerir a la fundació bancària tota la informació que sigui necessària per dur a terme les seves funcions.

L'accés a les informacions i dades requerides pel Banc d'Espanya està emparat per l'article 11.2.a) de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

3. Així mateix, el ministre d'Economia i Competitivitat, o el Banc d'Espanya amb la seva habilitació expressa, pot desplegar les normes i els models a què s'ha de subjectar la comptabilitat de les fundacions bancàries.

Per establir i modificar les normes i els models assenyalats és preceptiu l'informe previ de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes.

Article 47. Règim sancionador.

L'incompliment de les obligacions derivades del capítol IV d'aquesta Llei té la consideració d'infracció molt greu, llevat que l'actuació tingui caràcter ocasional o aïllat a criteri del Banc d'Espanya, cas en què pot ser considerada infracció greu.

És aplicable el procediment sancionador que preveu la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

CAPÍTOL VI

Obligacions de govern corporatiu

Article 48. Informe anual de govern corporatiu.

1. Les fundacions bancàries han de fer públic, amb caràcter anual, un informe de govern corporatiu, el contingut, l'estructura i els requisits de publicació del qual s'han d'ajustar al que disposi el ministre d'Economia i Competitivitat.

L'informe anual de govern corporatiu ha de ser objecte de comunicació al protectorat corresponent, i s'hi ha d'adjuntar una còpia del document en què consti.

2. L'informe de govern corporatiu ha de tenir el contingut mínim següent:

a) Òrgans de govern: estructura, composició i funcionament; i determinació de la política de nomenaments.

b) Política d'inversió en l'entitat bancària: descripció de l'exercici dels drets corresponents a la participació accionarial durant l'exercici.

c) Altres inversions: actuacions i política seguida.

d) Política de remuneracions: mecanismes per evitar que la política de remuneracions impliqui l'assumpció de riscos excessius; i remuneracions percebudes pel patronat, individualment o col·lectivament, i la direcció general, si s'escau.

e) Operacions vinculades: explicació de les operacions portades a terme amb l'entitat bancària i altres entitats vinculades.

f) Política de conflictes d'interès.

g) Activitat de l'obra social duta a terme.

3. La falta d'elaboració o de publicació de l'informe anual de govern corporatiu de les fundacions bancàries, o l'existència en aquest informe d'omissions o dades falses o enganyoses, comporta les sancions següents:

a) Multa per un import de fins al 0,5 per cent dels seus recursos propis, o fins a 500.000 euros si aquell percentatge és inferior a aquesta xifra.

b) Amonestació pública amb publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

4. Correspon al protectorat la competència per a la instrucció dels expedients a què es refereix aquest article i per a la imposició de les sancions corresponents.

5. El procediment sancionador s'ha de substanciar d'acord amb el que disposa la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i el seu desplegament reglamentari.

CAPÍTOL VII

Règim fiscal de les fundacions bancàries

Article 49. Règim fiscal.

1. Les fundacions bancàries tributen en règim general de l'impost sobre societats i no els és aplicable el règim fiscal especial que preveu la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratius i dels incentius fiscals al mecenatge.

2. Les fundacions, ordinàries o bancàries, que actuïn de manera concertada en una mateixa entitat de crèdit, en els termes que estableix l'apartat 2 de l'article 43 d'aquesta Llei tenen el mateix tractament fiscal que correspongui a les fundacions bancàries amb el mateix grau de participació.

3. La Confederació Espanyola de Caixes d'Estalvis té el tractament fiscal que correspongui a les fundacions bancàries a què es refereix l'apartat 1 de l'article 43 d'aquesta Llei.

Disposició addicional primera. Fundacions de caràcter especial i fundacions ordinàries.

1. Les fundacions de caràcter especial que s'hagin constituït d'acord amb el que preveu l'article 6 del Reial decret llei 11/2010, de 9 de juliol, d'òrgans de govern i altres aspectes del règim jurídic de les caixes d'estalvis, s'han de transformar en fundacions bancàries en el termini de sis mesos computats des de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, sempre que compleixin els requisits que s'hi preveuen. En cas que la seva participació en una entitat de crèdit no assoleixi els nivells que preveu l'article 32, s'han de transformar en fundacions ordinàries.

2. Les fundacions que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei mantinguin una participació en una entitat de crèdit que assoleixi els nivells que preveu l'article 32 només s'han de transformar en fundacions bancàries en cas que incrementin la seva participació en l'entitat de crèdit i en el termini de sis mesos computats des de la data en què es produeixi aquest increment.

3. Als supòsits que preveu aquesta disposició addicional els és aplicable el que esmenta l'article 34.3 d'aquesta Llei.

4. Les fundacions de caràcter especial poden adoptar els acords de transformació que s'hagin d'aprovar en compliment del que disposa aquesta disposició addicional, per majoria simple.

Disposició addicional segona. Adaptació de les caixes d'estalvis.

Les caixes d'estalvis que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei no compleixin els requisits per continuar operant com a tals, en els termes que preveu el capítol II del títol II d'aquesta Llei, disposen d'un termini de sis mesos per complir aquests requisits o, en cas contrari, per transformar-se en fundació. A aquest efecte, han de traspasar tot el patrimoni afecte a la seva activitat financera a una altra entitat de crèdit a canvi d'accions d'aquesta última i s'han de transformar en una fundació bancària o, si s'escau, ordinària, i perden la seva condició d'entitat de crèdit.

Disposició addicional tercera. Aplicació dels recursos al compliment dels fins de les fundacions bancàries.

Les fundacions bancàries que regula aquesta Llei no estan subjectes als límits que estableix l'article 27 de la Llei 50/2002, de 26 de desembre, de fundacions.

Disposició addicional quarta. Continuitat dels òrgans de govern.

Mentre no s'hagi produït la constitució de la nova assemblea general, el govern, la representació i l'administració de les caixes d'estalvis segueixen atribuïts als seus actuals òrgans de govern, els quals, en conseqüència, han d'adoptar els acords necessaris per a la deguda execució i compliment de les normes contingudes en aquesta Llei, i a aquests efectes queden prorrogats els seus mandats.

Disposició addicional cinquena. Monts de pietat.

Els monts de pietat es poden adscriure a l'obra social de les caixes d'estalvis, a les fundacions bancàries o ordinàries, o a les entitats de crèdit controlades per les fundacions bancàries a què es refereix l'article 44.3 d'aquesta Llei.

Disposició addicional sisena. *Denominació de fundacions ordinàries procedents de caixes d'estalvis.*

Les fundacions ordinàries procedents d'una caixa d'estalvis poden utilitzar en la seva denominació social i en la seva activitat les denominacions pròpies de les caixes d'estalvis de les quals procedeixin.

Disposició addicional setena. *Fusions de caixes d'estalvis i trasllat de domicili social.*

1. Les fusions entre caixes d'estalvis estan sotmeses al procediment d'autorització que preveu la normativa autonòmica de desplegament. La denegació de l'autorització només es pot produir mitjançant resolució motivada quan l'entitat resultant pugui incomplir qualsevol dels requisits objectius que preveu la normativa esmentada.

2. El trasllat del domicili social d'una caixa d'estalvis està sotmès al procediment d'autorització del projecte de trasllat, de conformitat amb el que preveu la normativa autonòmica de desplegament. La denegació de l'autorització només es pot produir mitjançant resolució motivada per l'incompliment dels requisits objectius que preveu la normativa esmentada.

Disposició addicional vuitena. *Ampliacions de la participació de les fundacions bancàries en una entitat de crèdit.*

Les fundacions bancàries a què es refereix l'article 44.3 que acudeixin a processos d'ampliació del capital social de l'entitat de crèdit participada no poden exercir els drets polítics corresponents a aquella part del capital adquirit que els permeti mantenir una posició igual o superior al 50 per cent o de control.

El Banc d'Espanya pot exceptuar el que preveu el paràgraf anterior en cas que l'entitat bancària participada estigui en algun dels processos d'actuació primerenca, reestructuració o resolució que preveu la Llei 9/2012, de 14 de novembre, de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit.

Disposició addicional novena. *Processos d'actuació primerenca, reestructuració i resolució.*

Els plans d'actuació primerenca, reestructuració i resolució d'entitats de crèdit que preveu la Llei 9/2012, de 14 de novembre, poden incloure l'obligació de les fundacions bancàries de no augmentar o de reduir la seva participació a l'efecte de no assolir posicions de control.

Disposició addicional desena. *Dividends en les entitats de crèdit controlades per una fundació bancària.*

Els acords de repartiment de dividends en les entitats de crèdit controlades per una fundació bancària de conformitat amb el que preveu l'article 44.3 d'aquesta Llei estan subjectes al quòrum de constitució reforçat que estableix l'article 194 del Text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, i s'han d'adoptar per majoria d'almenys dos terços del capital present o representat en la junta. Els estatuts de l'entitat participada poden elevar aquesta majoria.

Disposició addicional onzena. *Confederació Espanyola de Caixes d'Estalvis.*

1. La Confederació Espanyola de Caixes d'Estalvis constituïda de conformitat amb el règim previ a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, pot estar formada per les caixes d'estalvis, les fundacions bancàries i les entitats de crèdit que s'hi puguin integrar, i mantenir les funcions i finalitats que té de conformitat amb el règim esmentat i totes les altres que determinin els seus estatuts.

2. La Confederació Espanyola de Caixes d'Estalvis perd la seva condició d'entitat de crèdit a l'entrada en vigor dels estatuts a què es refereix l'apartat següent, sense perjudici que pugui prestar els seus serveis a través d'un banc participat per aquesta, en els termes que estableixin els seus estatuts.

3. En el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, la Confederació Espanyola de Caixes d'Estalvis ha de presentar al Ministeri d'Economia i Competitivitat, per a la seva autorització, una proposta d'adaptació dels seus estatuts al seu nou règim jurídic.

Disposició addicional dotzena. *Federacions de caixes d'estalvis.*

Les caixes d'estalvis i les fundacions bancàries, així com les entitats de crèdit vinculades a aquestes, es poden agrupar per federacions d'àmbit territorial, amb la finalitat d'unificar la seva representació i col·laboració amb els poders públics territorials, així com la prestació, si s'escau, de serveis tècnics i financers comuns a les entitats que abasti el seu àmbit.

Disposició addicional tretzena. *Amortització de quotes participatives.*

En el termini de sis mesos a comptar de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, les caixes d'estalvis que hagin emès quotes participatives amb anterioritat han de presentar a aprovació del Banc d'Espanya un pla específic d'amortització d'aquestes. Passat aquest temps, les caixes d'estalvis no poden seguir computant les quotes participatives com a recursos propis.

Disposició addicional catorzena. *Emissions vives de caixes d'estalvis.*

Els instruments de deute emesos per caixes d'estalvis que s'hagin de convertir en fundacions bancàries i que estiguin vius en el moment de la transformació mantenen el règim jurídic de les emissions efectuades per les entitats de crèdit fins al seu venciment.

Disposició addicional quinzena. *Denominació de les entitats de crèdit que hagin rebut la seva activitat financera de caixes d'estalvis.*

Les entitats de crèdit que hagin rebut, en tot o en part, la seva activitat financera de caixes d'estalvis poden utilitzar en la seva activitat les marques o noms comercials notoris o famosos d'aquestes caixes d'estalvis, sempre que siguin titulars o tinguin el consentiment previ de l'entitat titular de les esmentades marques o noms comercials.

Disposició addicional setzena. *Règims forals.*

1. En virtut del seu règim foral, l'aplicació a la Comunitat Foral de Navarra del que disposa aquesta Llei s'ha de portar a terme segons el que estableix l'article 64 de la Llei orgànica de reintegració i millorament del règim foral de Navarra, de conformitat amb el que disposa el conveni econòmic entre l'Estat i la Comunitat Foral de Navarra.

2. En virtut del seu règim foral, l'aplicació a la Comunitat Autònoma del País Basc del que disposa aquesta Llei s'entén sense perjudici del que disposa la Llei del concert econòmic.

Disposició transitòria primera. *Caixes d'estalvis d'exercici indirecte.*

1. Les caixes d'estalvis que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei exerceixin la seva activitat com a entitat de crèdit a través d'una entitat bancària s'han de transformar, en el termini d'un any, en una fundació bancària o ordinària segons que correspongui, i els és aplicable fins aquest moment la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis, i la seva normativa de desplegament, així com, si s'escau, les disposicions aplicables del Reial decret llei

11/2010, de 9 de juliol, d'òrgans de govern i altres aspectes del règim jurídic de les caixes d'estalvis, inclòs el seu règim fiscal, i l'article 8.3.d) de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, sense que sigui procedent l'adaptació dels seus estatuts i òrgans de govern al que estableix el títol I de la present Llei, ni la renovació dels esmentats òrgans de govern (o, si s'escau, comissions delegades o creades per aquests) per venciment del seu mandat, que s'entén prorrogat fins a la data de la transformació esmentada.

Per procedir a la transformació, les caixes d'estalvis, d'acord amb el que disposa l'article 35.5 d'aquesta Llei, no requereixen cap autorització administrativa ulterior, i únicament han de complir els tràmits corresponents davant del protectorat, que, d'acord amb el que disposa l'article 45 d'aquesta Llei, ha de vetllar per la legalitat de la constitució i el funcionament de la fundació en què s'hagin de transformar.

2. Les caixes d'estalvis que, al temps de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, estiguin sotmeses a causa legal de transformació en fundació de caràcter especial de les que regula l'article 6 del Reial decret llei 11/2010, de 9 de juliol, independentment del fet que hagin sol·licitat la renúncia a l'autorització per actuar com a entitat de crèdit, disposen del termini que resti dels sis mesos a què es refereix l'article 35.2 a comptar des que hagin incorregut en aquesta causa.

Per la seva banda, les caixes d'estalvis que, al temps de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, portin sotmeses a causa legal de transformació un període superior als sis mesos d'acord amb l'article 6 del Reial decret llei 11/2010, de 9 de juliol, han de continuar el procediment de transformació en fundació bancària o ordinària segons que correspongui, sense que aquest es pugui estendre més enllà de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei. En aquests casos, les comissions gestores de les fundacions tenen plenes facultats per aprovar els seus estatuts, nomenar el patronat, determinar els béns o drets procedents del patrimoni de la caixa d'estalvis que s'han d'afectar a la dotació fundacional i adoptar tots els actes o acords que siguin necessaris per materialitzar la transformació esdevinguda, en compliment de la normativa aplicable.

3. Les caixes d'estalvis que hagin iniciat el procés de transformació en fundació de caràcter especial bancària, sense estar sotmeses a causa legal per a això, han de continuar el procediment i s'han de transformar en fundació bancària o fundació ordinària segons que correspongui, sense que el procediment es pugui estendre més enllà de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei. En cas que se superi aquest termini sense que s'hagi completat la transformació, és aplicable el que preveu l'apartat anterior.

4. Transcorreguts els terminis que preveu l'apartat 1 d'aquesta disposició sense que s'hagi completat la transformació en fundació, les caixes d'estalvis a què es refereix aquesta disposició queden automàticament transformades amb dissolució de tots els seus òrgans i baixa en el registre especial d'entitats de crèdit del Banc d'Espanya d'acord amb el procediment que preveu l'article 35.3.

5. Als supòsits que preveu aquesta disposició transitòria els és aplicable el que esmenta l'article 34.3.

6. L'assemblea general de la caixa d'estalvis ha d'adoptar els acords de transformació en fundació bancària, aprovació d'estatuts, nomenament del patronat i tots els actes i acords que siguin necessaris per materialitzar la transformació a què es refereix aquesta disposició transitòria, per majoria simple dels consellers generals assistents.

Disposició transitòria segona. *Compatibilitat temporal de consellers.*

En cas que el que disposa el paràgraf segon de l'apartat 3 de l'article 40 afecti persones que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei siguin membres del consell d'administració d'una caixa d'estalvis i simultàniament membres del consell d'administració de l'entitat bancària a través de la qual aquella exerceixi la seva activitat com a entitat de crèdit, es permet la compatibilitat temporal de tots o alguns dels consellers afectats amb les limitacions següents:

- a) En cap cas es poden exercir funcions executives al banc i a la fundació.

b) El nombre de membres compatibles a l'entitat de crèdit no pot excedir del 25 per cent dels membres del seu consell d'administració.

c) La compatibilitat de cada membre es manté fins que esgoti el seu mandat en curs a l'entrada en vigor d'aquesta Llei a l'entitat bancària, i en tot cas no més tard del 30 de juny de 2016.

Disposició derogatòria.

Sense perjudici del que preveu la disposició transitòria primera, queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior que s'oposin al que preveu aquesta Llei i, en particular, les següents:

a) La Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis.

b) El Reial decret llei 11/2010, de 9 de juliol, d'òrgans de govern i altres aspectes del règim jurídic de les caixes d'estalvis, excepte el títol III i el títol V pel que fa al règim fiscal dels sistemes institucionals de protecció, i la disposició transitòria sisena.

c) Els apartats 1, pel que fa a les quotes participatives, i fins al 10 de l'article 7 de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers.

Disposició final primera. *Modificació del Reial decret legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre, pel qual s'aproven les tarifes i la instrucció de l'impost sobre activitats econòmiques.*

Es modifica la nota del grup 812 de la secció primera de les tarifes de l'impost sobre activitats econòmiques, aprovades pel Reial decret legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre, «Caixes d'Estalvi», que queda redactada de la manera següent:

«Nota: aquest grup comprèn les entitats d'estalvi com ara Confederació Espanyola de Caixes d'Estalvi, caixes d'estalvi, caixes rurals, cooperatives de crèdit, fundacions bancàries i altres entitats anàlogues.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.*

S'introdueix una disposició addicional setena a la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional setena. *Inclusió en els grups d'entitats de les fundacions bancàries.*

Poden tenir la consideració d'entitats dependents d'un grup d'entitats que regula el capítol IX del títol IX de la Llei de l'impost les fundacions bancàries a què es refereix l'article 43.1 de la Llei 26/2013, de caixes d'estalvis i fundacions bancàries, que siguin empresaris o professionals i estiguin establertes en el territori d'aplicació de l'impost, així com les entitats en què aquestes mantinguin una participació, directa o indirecta, de més del 50 per cent del seu capital.

Es considera dominant l'entitat de crèdit a què es refereix l'article 43.1 de la Llei 26/2013, de caixes d'estalvis i fundacions bancàries, i que, a aquests efectes, determini amb caràcter vinculant les polítiques i les estratègies de l'activitat del grup i el control intern i de gestió.»

Disposició final tercera. *Modificació del Text refós de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1993, de 24 de setembre.*

Es modifica l'apartat I.A) de l'article 45 del Text refós de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1993, de 24 de setembre, que queda redactat de la manera següent:

«I.A) Estan exempts de l'impost:

a) L'Estat i les administracions públiques territorials i institucionals i els seus establiments de beneficència, cultura, Seguretat Social, docents o de finalitats científiques.

Aquesta exempció és igualment aplicable a les entitats el règim fiscal de les quals hagi estat equiparat per una llei al de l'Estat o al de les administracions públiques esmentades.

b) Les entitats sense fins lucratiu a què es refereix article 2 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratiu i dels incentius fiscals al mecenatge, que s'acullin al règim fiscal especial en la forma que preveu l'article 14 de la Llei esmentada.

A l'autoliquidació en què s'apliqui l'exempció s'hi ha d'adjuntar la documentació que acrediti el dret a l'exempció.

c) Les caixes d'estalvi i les fundacions bancàries, per les adquisicions directament destinades a la seva obra social.

d) L'Església Catòlica i les esglésies, confessions i comunitats religioses que tinguin subscrits acords de cooperació amb l'Estat espanyol.

e) L'Institut d'Espanya i les reials acadèmies integrades en aquest, així com les institucions de les comunitats autònomes que tinguin fins anàlegs als de la Reial Acadèmia Espanyola.

f) Els partits polítics amb representació parlamentària.

g) La Creu Roja Espanyola i l'Organització Nacional de Cecs Espanyols.

h) L'Obra Pía de los Santos Lugares.»

Disposició final quarta. *Modificació de la Llei 50/2002, de 26 de desembre, de fundacions.*

S'introdueix una nova disposició addicional vuitena a la Llei 50/2002, de 26 de desembre, de fundacions, amb la redacció següent:

«Disposició addicional vuitena. *Fundacions bancàries.*

Les fundacions bancàries es regeixen pel que disposa la Llei 23/2013, de caixes d'estalvis i fundacions bancàries.»

Disposició final cinquena. *Modificació del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.*

Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir d'1 de gener de 2013, s'introdueixen les modificacions següents en el Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març:

U. Es modifiquen el títol, els apartats 1 i 2, i s'afegeix un apartat 4 a l'article 24, que queden redactats de la manera següent:

«Article 24. *Obra beneficosocial de les caixes d'estalvi i fundacions bancàries.*

1. Són deduïbles fiscalment les quantitats que les caixes d'estalvi i les fundacions bancàries destinin dels seus resultats al finançament d'obres beneficosocials, d'acord amb les normes per les quals es regeixen.

2. Les quantitats assignades a l'obra beneficosocial de les caixes d'estalvi i de les fundacions bancàries s'han d'aplicar, almenys en un 50 per cent, en el mateix exercici a què correspongui l'assignació, o en l'immediatament següent, a la realització de les inversions afectes, o a sufragar despeses de sosteniment de les institucions o establiments que s'hi acullen.»

«4. La dotació a l'obra beneficosocial realitzada per les fundacions bancàries pot reduir la base imposable de les entitats de crèdit en què participin, en la proporció que els dividendes percebuts d'aquestes entitats representin respecte dels ingressos totals de les fundacions bancàries, fins al límit màxim d'aquests dividendes. Per a això, la fundació bancària ha de comunicar a l'entitat de crèdit que hagi satisfet els dividendes l'import de la reducció calculada així i la no-aplicació de la quantitat esmentada com a partida fiscalment deduïble en la seva declaració d'aquest impost.

En el cas de no-aplicació de l'import assenyalat als fins de la seva obra beneficosocial, la fundació bancària ha de comunicar l'incompliment de la referida finalitat a l'entitat de crèdit, per tal que aquesta regularitzi les quantitats indegudament deduïdes en els termes que estableix l'article 137.3 d'aquesta Llei.»

Dos. Es modifica l'apartat 3 i s'afegeix un apartat 6 a l'article 67, que queden redactats de la manera següent:

«3. S'entén per societat dependent aquella sobre la qual la societat dominant tingui una participació que reuneixi els requisits que contenen les lletres b) i c) de l'apartat anterior.

També tenen aquesta mateixa consideració les entitats de crèdit integrades en un sistema institucional de protecció a què es refereix la lletra d) de l'apartat 3 de l'article 8 de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, sempre que l'entitat central del sistema formi part del grup fiscal i sigui del 100 per cent la posada en comú dels resultats de les entitats integrants del sistema i que el compromís mutu de solvència i liquiditat entre aquestes entitats assoleixi el 100 per cent dels recursos propis computables de cadascuna d'aquestes. Es consideren complerts aquests requisits en els sistemes institucionals de protecció a través de l'entitat central dels quals, de manera directa o indirecta, diverses caixes d'estalvi de manera concertada exerceixen en exclusiva el seu objecte com a entitats de crèdit, conforme es disposa a l'apartat 4 de l'article 5 del Reial decret llei 11/2010, de 9 de juliol, d'òrgans de govern i altres aspectes del règim jurídic de les caixes d'estalvi.

Es consideren també societats dependents les fundacions bancàries a què es refereix l'article 43.1 de la Llei 26/2013, de caixes d'estalvi i fundacions bancàries, sempre que no tinguin la condició de societat dominant del grup fiscal, així com qualsevol entitat íntegrament participada per aquelles a través de les quals es tingui la participació en l'entitat de crèdit.»

«6. En el supòsit que una fundació bancària perdi la condició de societat dominant d'un grup fiscal en un període impositiu, l'entitat de crèdit s'ha de subrogar en aquesta condició des de l'inici d'aquest, sense que es produeixin els efectes de l'extinció del grup fiscal a què es refereix l'article 81 d'aquesta Llei, excepte per a les entitats que deixin de formar part del grup perquè no tenen la condició de dependents en els termes que assenyalava l'apartat 3 d'aquest article.»

Tres. Es modifica la disposició addicional divuitena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional divuitena. *Règim fiscal especial aplicable a les operacions de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit.*

1. El règim fiscal que estableix el capítol VIII del títol VII d'aquesta Llei, per a les operacions esmentades a l'article 83, inclosos els seus efectes en els altres

tributs, és aplicable a les transmissions del negoci o d'actius o passius realitzades per entitats de crèdit a favor d'una altra entitat de crèdit, a l'empara de la normativa de reestructuració bancària, encara que no es corresponguin amb les operacions que esmenten els articles 83 i 94 d'aquesta Llei.

2. Les entitats de crèdit que participin en aquestes operacions poden instar el Banc d'Espanya o el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària que sol·liciti un informe a la Direcció General de Tributs del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, sobre les conseqüències tributàries que es derivin d'aquestes.

L'informe s'ha d'emetre en el termini màxim d'un mes, i té efectes vinculants per als òrgans i les entitats de l'Administració tributària encarregats de l'aplicació dels tributs.»

Quatre. S'afegeix una disposició transitòria quaranta-dosena, amb la redacció següent:

«Disposició transitòria quaranta-dosena. *Règim transitori aplicable a les entitats dependents d'una caixa d'estalvis o fundació bancària.*

Tenen la consideració d'entitats dependents del grup fiscal a què es refereix l'últim paràgraf de l'apartat 3 i l'apartat 6 de l'article 67 d'aquesta Llei les entitats íntegrament participades per una caixa d'estalvis o fundació bancària, a través de les quals aquestes passin a tenir la participació en l'entitat de crèdit en el termini que preveu la disposició transitòria primera de la Llei 26/2013, de caixes d'estalvis i fundacions bancàries.»

Disposició final sisena. *Modificació de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.*

La Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, queda modificada de la manera següent:

U. Es modifica l'article 61 ter, que queda redactat de la manera següent:

«Article 61 ter. *De l'informe anual sobre remuneracions dels consellers.*

1. Juntament amb l'informe anual de govern corporatiu, el Consell de les societats anònimes cotitzades ha d'elaborar un informe anual sobre les remuneracions dels seus consellers, que ha d'incloure informació completa, clara i comprensible sobre la política de remuneracions de la societat aprovada pel Consell per a l'any en curs, així com, si s'escau, la prevista per a anys futurs. També ha d'incloure un resum global de com es va aplicar la política de retribucions durant l'exercici, així com el detall de les retribucions individuals meritades per cadascun dels consellers.

2. L'informe anual sobre les remuneracions dels consellers, la política de remuneracions de la societat aprovada pel Consell per a l'any en curs, la prevista per a anys futurs, el resum global de com es va aplicar la política de retribucions durant l'exercici, així com el detall de les retribucions individuals meritades per cadascun dels consellers, s'ha de difondre i sotmetre a votació, amb caràcter consultiu i com a punt separat de l'ordre del dia, a la junta general ordinària d'accionistes.

3. Les caixes d'estalvis que emetin valors admesos a negociació en mercats oficials han d'elaborar un informe anual sobre les remuneracions dels membres del consell d'administració i de la comissió de control en els termes que preveu l'apartat 1.

4. L'informe anual sobre les remuneracions dels membres del consell d'administració, la política de remuneracions de la societat aprovada per a l'any en curs, la prevista per a anys futurs, el resum global de com es va aplicar la

política de retribucions durant l'exercici, així com el detall de les retribucions individuals meritades per cadascun dels consellers, s'ha de difondre i sotmetre a votació, amb caràcter consultiu i com a punt separat de l'ordre del dia, a l'assemblea general.

5. El ministre d'Economia i Competitivitat o, amb la seva habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, ha de determinar el contingut i l'estructura de l'informe de remuneracions que pot contenir informació, entre altres qüestions, sobre: l'import dels components fixos, els conceptes retributius de caràcter variable i els criteris de rendiments elegits per al seu disseny, així com el paper dut a terme, si s'escau, per la Comissió de Retribucions.»

Dos. S'elimina la lletra z) sexies de l'article 100.

Tres. Es modifica el segon paràgraf de l'article 104, que queda redactat de la manera següent:

«Quan es tracti d'infraccions comeses per les persones a què es refereix l'article 85.8, les sancions s'imposen d'acord amb el que estableix l'article 98 d'aquesta Llei, sense perjudici de la capacitat d'altres autoritats competents de la Unió Europea per imposar sancions d'acord amb el que disposa el Reglament (CE) núm. 1060/2009 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de setembre de 2009, sobre agències de qualificació creditícia.»

Quatre. Es modifica la lletra f) de l'article 106.ter, que queda redactada de la manera següent:

«f) La circumstància d'haver procedit a la reparació de la infracció per iniciativa pròpia.»

Disposició final setena. *Modificació de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.*

U. S'afegeix un nou paràgraf l) a l'apartat 2 de la disposició addicional segona de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, que queda redactat en els termes següents:

«l) L'article 34 de la Llei 14/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seva internacionalització.»

Dos. L'apartat 1 de la disposició addicional quarta queda redactat de la manera següent:

«1. Es pot homologar judicialment l'acord de refinançament que reuneixi en el moment d'adopció de l'acord les condicions de l'article 71.6 de la present Llei relatives a la designació d'un expert independent i elevació a instrument públic i hagi estat subscrit per creditors que representin almenys el 55 per cent del passiu titularitat d'entitats financeres. Per l'homologació judicial els efectes de l'espera pactada per a les entitats financeres que l'hagin subscrit s'estenen a les restants entitats financeres creditores no participants o dissidents els crèdits de les quals no estiguin dotats de garantia real. Als efectes del que disposa aquest apartat, els préstecs o crèdits transmesos a la Societat de Gestió d'Actius Procedents de la Reestructuració Bancària, SA, i que siguin de titularitat d'aquesta o dels qui, per qualsevol títol, els l'adquireixin, es consideren com si ho fossin d'entitats financeres als efectes del còmput de la majoria necessària per a l'homologació judicial de l'acord de refinançament.»

Disposició final vuitena. *Modificació del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals.*

Es modifica l'apartat 4 de l'article 104 del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, que queda redactat de la manera següent:

«4. No es merita l'impost en ocasió de les aportacions o transmissions de béns immobles efectuades a la Societat de Gestió d'Actius Procedents de la Reestructuració Bancària, SA, que regula la disposició addicional setena de la Llei 9/2012, de 14 de novembre, de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit, que se li hagin transferit, d'acord amb el que estableix l'article 48 del Reial decret 1559/2012, de 15 de novembre, pel qual s'estableix el règim jurídic de les societats de gestió d'actius.

No es produeix la meritació de l'impost en ocasió de les aportacions o transmissions fetes per la Societat de Gestió d'Actius Procedents de la Reestructuració Bancària, SA, a entitats participades directament o indirectament per aquesta Societat en almenys el 50 per cent del capital, fons propis, resultats o drets de vot de l'entitat participada en el moment immediatament anterior a la transmissió, o com a conseqüència d'aquesta.

No es merita l'impost en ocasió de les aportacions o transmissions fetes per la Societat de Gestió d'Actius Procedents de la Reestructuració Bancària, SA, o per les entitats constituïdes per aquesta per complir amb el seu objecte social, als fons d'actius bancaris, a què es refereix la disposició addicional desena de la Llei 9/2012, de 14 de novembre.

No es merita l'impost per les aportacions o transmissions que es produeixin entre els fons esmentats durant el període de temps de manteniment de l'exposició del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària als Fons, que preveu l'apartat 10 de l'esmentada disposició addicional desena.

En la posterior transmissió dels immobles s'entén que el nombre d'anys al llarg dels quals s'ha posat de manifest l'increment de valor dels terrenys no s'ha interromput per causa de la transmissió derivada de les operacions que preveu aquest apartat.»

Disposició final novena. *Modificació de la Llei 9/2012, de 14 de novembre, de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit.*

S'afegeix un nou apartat 10 a la disposició addicional setena de la Llei 9/2012, de 14 de novembre, de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit:

«10. La Societat de Gestió d'Actius Procedents de la Reestructuració Bancària, SA (SAREB), ha de complir les obligacions generals de formulació de comptes anuals en els termes que preveu el Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de societats de capital, llevat del que disposa l'article 537, amb les especificitats necessàries per assegurar la consistència dels principis comptables que li siguin aplicables amb el mandat i els objectius generals de la societat que estableix la present Llei i els que es fixin reglamentàriament. Aquestes especificitats són les següents:

a) El registre comptable inicial dels actius transferits a la SAREB s'ha de fer d'acord amb el que preveu la disposició addicional vuitena d'aquesta Llei, atenent el seu valor de transmissió.

b) Per determinar els valors actualitzats dels actius, el Banc d'Espanya ha de desenvolupar els criteris en què s'ha de sustentar la metodologia a utilitzar per SAREB per estimar el valor dels actius, la qual ha de ser concorde amb la utilitzada per determinar els preus de transferència a SAREB. Les valoracions posteriors

s'han de calcular tenint en compte les especificitats de SAREB i l'evolució dels preus de mercat i d'acord amb els horitzons temporals que preveu el pla de negoci.

c) Les correccions valoratives que siguin necessàries per aplicar la lletra b) anterior s'han de calcular per unitats d'actius. A aquest efecte, es considera unitat d'actius cada categoria d'actius individualment descrits a l'article 48.1 del Reial decret 1559/2012.

d) Els ingressos generats com a conseqüència del procés de gestió i liquidació ordenada de tots els actius transferits s'entenen obtinguts de l'activitat ordinària de l'empresa i, com a tals, s'han de recollir en el compte de pèrdues i guanys de l'entitat com a part del seu "import net de la xifra de negocis".

S'habilita el Banc d'Espanya per desplegar, mitjançant una circular, les especificitats anteriors, en particular la que assenyala la lletra b). La circular ha de ser aprovada en el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta norma. Per a l'aprovació i modificació de la circular que el Banc d'Espanya dicti sobre aquestes especificitats és preceptiu l'informe previ de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes, en el qual s'ha de fer especial referència a la congruència dels criteris que sustentin la metodologia de valoració amb els utilitzats per a la transmissió dels actius a SAREB. En tot cas, el Banc d'Espanya ha de resoldre les consultes que plantegi SAREB sobre les especificitats anteriors.»

Disposició final desena. *Títols competencials.*

1. Aquesta Llei es dicta de conformitat amb el que preveuen les regles 11a i 13a de l'article 149.1 de la Constitució espanyola, que atribueixen a l'Estat les competències sobre bases de l'ordenació del crèdit, banca i assegurances i bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, respectivament.

El capítol VII del títol II i les disposicions finals primera, segona, tercera i cinquena es dicten de conformitat amb el que preveu l'article 149.1.14a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre hisenda general i deute de l'Estat.

Així mateix, el que estableix aquesta Llei en matèria d'obligacions de govern corporatiu i règim especial i supletori de la normativa societària es dicta de conformitat amb el que preveu l'article 149.1.6a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència sobre legislació mercantil.

2. No tenen el caràcter de norma bàsica els preceptes d'aquesta Llei que s'esmenten a continuació:

- a) L'apartat 2 de l'article 4 pel que fa al nombre de membres de l'assemblea general.
- b) L'apartat 1 de l'article 8.
- c) L'apartat 2 de l'article 11.
- d) Els paràgrafs segon i tercer de l'apartat 1 de l'article 14.
- e) L'apartat 2 de l'article 15 pel que fa al nombre de membres del consell d'administració.
- f) L'article 30.
- g) L'apartat 1 de l'article 39 pel que fa al nombre de membres del patronat.

Disposició final onzena. *Adaptació de la legislació de les comunitats autònomes en matèria de caixes d'estalvis.*

En el termini de sis mesos, a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, les comunitats autònomes han d'adaptar la seva legislació sobre caixes d'estalvis al que aquesta disposa.

Disposició final dotzena. *Habilitació normativa.*

S'autoritza el Govern per adoptar les mesures i dictar les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei.

Disposició final tretzena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 27 de desembre de 2013.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY